

סידור תפלה להרש"ש

לז

ולהמשיך טיפות המוחין חו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמות דא"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך אי"פ דתרין כתפין דא"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקולא דשערי דא"א עד רישא דז"א :

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקה שהם ע"צ וקס"א.

יוד אלה הי היו יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא. וד' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא.

גם יכוין שפ"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ם פרלוף א'. ואימא עם תבונה פרלוף א'. ויורדים או"א עילאין ומתלבשים ציססו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצו דפנימי' ופנימי' דחיצו' רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זווג פנימי רוחא ברוחא צכתרים ובחצ"ד ובז"ת

איהיהיה יאההיהה יאהלוההים יאהדונהי

גם

(א) ועיין צס' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ש ב אחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקולא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחילונית כנז' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחי' קולא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחי' או"מ ונ"ל שכתב כן כיון שהמו' הנכנסים באבות הם ממקי' או"א ויש צמקי' ככל מה שיש בפני' א"כ צק"ש שכנסו הפני' גם קולא דשערי היולאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א עכ"ל. **יאה**

(ב) וכמ"ש צס' עלי נהר די"ב ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זווג חילון דגופא בגופא דאו"א התנידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא וזו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביוס וע"ש **ואני הלעיר** הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש צס' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א ל"ל אח"כ וט"ס נפל צספרים וע"ש ונ"ל הטעם שאמר ע"ס יען כי רלה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים צ' הזווגים הנז' דאו"א והם זווג החילון דגופא בגופא וגם זווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס ול"ל זווג פנימי רוחא ברוחא **אח"כ** יען כי קודם לריך לזווג הזווג החי' דאו"א עתה מלבד הזווג החילון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ש צס' עלי נהר כי הזווג הא' שהוא זווג החילון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש הסי"ב **יאה**

(י)

שמן ששון ח"ד

כונת ק"ש דיוצר

עינים

המוחין דרוין הוא כך כמנך תליס או לנרדך נשמות מלכות כמי בשער הפקוקים פרשת וירא וע"ה שגיל פ"י עיין סס לתנס להוליא הנשמות הישמות אשר כבר ילאו לעולם אחיב נפלו פ"י העל אדתי' לזה אין הטיפה של הנשמה היסא נמשכה רק תמקדים דעת דע"י וטעם שנתחיל טעם הוא דיען האדם התחנות כלול וכל היס תחלק האלי עד העטפה ועיין ע"ה שג"י פ"י זה נראה לעד כעת:

בענין

היות קדר הזוגים התי בקוד אחיה היה או היה אחיה גשילוב, חוב פכ"י נרדע הוא שהוא אחיה הים, חוב חילון הוא היה אחיה, וכן צווג ז' חילין ע"ב קס"א, עיין ע"ה שער ע"י קס"ד שער הכונות דרוש ה' דנפילת אפים:

אלא

ל"ע והוא דהנה הרב ש"ס כתב בקדור צמלת אחד דק"ש בקדר הזוגים שלוב אחיה היה צין בצחינת נה"י דעתיק וכן צחינת דל"א, ובקס"ג חוב צ' חילין דל"א שס כתב שלוב היה תחילה ואח"כ אחיה ע"ב קס"א לפי החיל היה לר"ך כל הזוגים החיל דנ"ה דע"י דנחינת דל"א שלוב היה תחילה ואחר כך אחיה יען היות זוג דחילונות דוח"ה דזוג של צ' חילין, תחילה ע"ב ואח"כ קס"א. גם ל"ע דנעמידה צמלת צאהבה שס כתב בקדור זוג ד"י חילין שס קס"א תחילה ואח"כ שס ע"ב טעם הדבר הוא גדולי להיות פכ"י ובק"ש ע"ה צמלת בשכחול"י שהוא צחינת הפכ"י וטעם שס כתב ע"ב קס"א והיה לר"ך להיות קס"א תח"י:

ועוד

למה זה שנק"ש הזוג דע"ב ק"ב דליק הוא זוג כפול פכ"י וחילון ר"ל בתחילה כתב היה אחיה אחיה היה גשילוב, וכן בק"ש ע"ה צמלת אחד ושס כיב צמלת בשכחול"י כתב כן ולא כן נעמידה צמלת צאהבה שהוא פכ"י וכתב דוקא איסתוסי"ה כה. ועוד שמועתי תקשים למה זה כפול צווג דליק ולא צנ"ה דעתיק וחגי"ה דל"א וצ' חילין:

ש"ה

ויכין להמשיך אור פכ"י ד"י כהפין דל"א שסם צ' עט"ין דעת דז"ה עם אר"פ דקול"ה דעע"י דל"א עד ר"ש דל"א ע"כ, הנה כונה זאת נראה שהוא צחינת פכ"י ופכ"י דחילונות שהרי פכ"י ופכ"י צ' כהפין עם קול"ה זאת הוא בק"ש והתקפין שלהם הוא נעמידה צמלת אלהינו ואלהי אבותינו כמי בקדור ע"פ, ומצור"כ דצ"י רצ"י בשער הכונות דרוש ר' דריה יע"ב ונדע דדרוש התי מדבר צחינת פכ"י ופכ"י דחילונות כמי בקס"ר ח"ש דריה קס"ה [דכ"ה] יע"ה ואם ר"ך לנצ"ן צחי"ה אלו דצחינת פכ"י ופכ"י דחילונות, וחילונות דפכ"י ופכ"י דחילונות חז"ן ח"ש בקס"ר ח"ש דל"י קס"ב והמדת ד"ע ושער הכונות דרוש ג' דתפלת השחר יע"ה וכבר כתבתי לך צחי"ה דצמלת ידעה ההקדמות התי צ"ה אין לך שורש ידעה צחינת זאת בקדר הכונות ודע דאין לכין כונה זאת בק"ש דעת. וגם צווגן שאין כונה הפכ"י ופכ"י דחיל"ה כמו צ"ה וכתפלת ערצ"ה בכל יום כח"ל:

ש"ו

יט"ן להמשיך ד' מוחין דהכונה לחצ"ד דאב"ה ר"י מוחין דכונה לחצ"ד דל"א. גם יט"ן ע"י רצ"י האורות נקדק היקוד דע"י ותחלילים כל המרי ע"י נעשה אב"ה ויסק"ה פרט"ך אחד ולי ותצובה פרט"ך אחד וירכ"ה אר"ה ע"י ותחלנצ"ה צ"ה ויסק"ה האורות ע"כ הנה כל זה מצור"כ צחי"ה ש"י ע"ב שש"ה, ובקס"ר ח"ש ע"ה ח"ה פ"י דל"י, שער ההקדמות ד"כ כיב ע"ה ש"י פ"ה ספר יפה עשה ד"ק ס"ב ספר דצ"י שלום ד"ק ד"י יע"ה ועיין בקס"ר ח"ה דקכ"ע ע"ב. וטעם היות לכין צחינת חוי"ב ולא נדעה עיין לקמן סוף אות כ"ד ח"ש ד"ה ע"ד צע"ן וכ"י ועיין שער הכונות סוף דרוש ה' דחפילין ועיין

צמלת צאהבה אות ז' צכונת העמידה: מ"ש וירכ"ה אר"ה ע"י ותחלנצ"ה צ"ה ויסק"ה האורות זה כל"ד חוי"ש צחי"ה ש"י פ"ה ושס כתבתי בקונני ק"ש ח"ה וש"י פ"י ס' הכונות דרוש ו' דק"ש צמלת ה' אלהי"ה ה' דל"י ע"ד [דכ"ד] ספר ח"ה דל"י ע"ב ועיין בקדור צכונת ק"ש ששל המעיה דשס כתב דעולים יסק"ה וכלל"ה צחי"ה ולי"ע ועיין בקדור נעמידה צמלת צאהבה יע"ה דלא גילה אם יורד"ן אר"ה ותחלנצ"ה צ"ה ויסק"ה או אם עולים יסק"ה וכלל"ה צחי"ה דוגמת הפכ"י דק"ש ע"ה אשר הוא ע"ד הפכ"י דעמידה צמלת צאהבה ועיין בקס"ר ע"ה דכ"ד ע"ב:

ש"ז

ויכין לחוב אר"ה דפכ"י דפכ"י צכח"ה וצכצ"ד שלהם זוג פכ"י רוחא כרוחא אחר הזוג [ל"ל אחיב וע"ה נפל בקס"ה] החילון דגופא בגופא דאר"ה ע"כ. וכתב לר"ך שדע דזוג החיל"ה דל"א שסם יסק"ה הנעשה בתחילת אחרת ק"ש צמלת שמוע הוא עדין ממש והוא דפרט"ך היסק"ה ויעיין בקס"ר נהר שלום ד"ק ח"ב והמדת ד"ק ח"ה א"ך צמלת שמוע ישראל הוא זוג ד"סק"ה יע"ה וכתב צמלת אחד הוא זוג דרוחא כרוחא זוג נסיקין דצחינת מוחין דגדלות שמוע"ה אר"ה בתח"ה זוג דנסיקין קודם זוג החילונות דגופא בגופא שלהם כמו לקמן ושורש זוג זה דרוחא כרוחא כתי צחי"ה ע"ה פ"י וע"ה שער הכונות דרוש ה' דנפילת אפים ופכ"י

דרוש ח"ה פ"י. ודע דע"ה נפל בקס"ר וכתב אחד החוב: החילונות ולי"ל אחר כך הזוג וכ"י ועיין שער הכונות דרוש ה' דק"ש דזוג זה הוא היה ואח"ה:

ודע

דכל הזוגים הם עדין תחילה חזק וכשוק חוב כמי צחי"ה ש"ל קס"ב וצחי"ה והחזק דרוין כבר נעשה צחי"ה צעולם הנריחא כח"ש בשער הכונות דל"ה ע"ב והוא דרוש ה' דק"ש וצפ"ה פכ"י דק"ש [וכ"ה] החזק בצכנת אצות וכן ג"כ צחי"ה הנשוק שס נעמידה והזוג דגופא בגופא להול"ד הוא בצכנת ש"ס שלום כמי בשער הכונות דרוש ו' דעמידה וצפ"ה שג"ל פ"י ושער רוח"ה יחוד י"ש דח"ה וצחי"ה אונס צחי"ה לא ח"ה שורש צחי"ה החזק שלהם היה תקומו לעשותו. [וע"ה] ל"ל דצחי"ה זוג זה דרוחא כרוחא לא נחל"ה צחי"ה נעמידה צמלת צאהבה דמה נשתנה נעמידה תק"ש להיות נחמך חזו"ב זה אחר דאין זוג דגופא בגופא אם לא סיק"ה אל"י זוג דרוחא כרוחא כמי צחי"ה שג"ל פ"י ונ"ה להרצ ק"ש ז"ל דכן ק"ד לכין בק"ש ששל המעיה צמלת בשכחול"י שהוא דוגמת הזוגים פכ"י ופכ"י נעמידה צמלת צאהבה ושס בקדור כתב תחילה צחי"ה זוג דרוחא כרוחא ואחר כך דגופא בגופא. גם צע"ן זוג דנסיקין צחי"ה לא כתב בקדור אונס צ"י ח"ש דח"ה והמדת דכ"ב שס צח"ה יע"ה:

ע"ד

ל"ל דמה זה כתב בקדור כאן לחוב אר"ה צחי"ה פכ"י ופכ"י דחילונות דח"ה ופכ"י דחילונות, ר"ל נעשה לנרדך חילונות דפכ"י ופכ"י דחילונות, ר"ל דתחילה הוא לצחינת פכ"י ופכ"י דחילונות ואח"כ חילונות דפכ"י ופכ"י דחילונות שהרי כתב אח"כ בקוף ח"י זו של הזוגים עדין חז"ן צחינת חיל"ה דפכ"י ופכ"י דחיל"ה והוא ע"ד החיל מע"ה:

ע"ה

מלאתי כתוב אל"י צע"ן הושכת הטיפה של המוחין מדיקנ"ה דל"א לח"ה דכ"ד הוא אופן היות נמשך הטיפה וחגי"ה דל"א לריקנ"ה ומדיקנ"ה לח"ה כח"ש צחי"ה ש"י פ"י הל"ה אר"ה הם תחת האין דדיקנ"ה חפ"ה עלי"הו עיין בקס"ר אונס ליעקב ד"ק ס"ה אות ע"ה ועיין שס מה שתיך ח"ש כתב מוהר"ר יעקב סכ"ה זל"ה"ה שח"ה ותח"ה צ"ה ח"ש נמשך נמשך ח"ה רש"י צל"ה"י יע"ה

יע"ש דמולא ומס דוה סנושך הניפה עד דיקנא ר"ל דלחר טכעסא הזוג דל"ח ע"י היקוד דל"ח טכעוור גס חעוור למיך יורד הניפי מומיכ לבי מולין דדיקנא ואח"כ כמשך לל"ח ע"כ. ולע"ד עדיין לא זכיתי להבין ל"ח יעלה על הדעת דלחר שהניפה ירדה זכתי דע"י טכעוור דל"ח וגם הדווב המגיה דל"ח ע"י הטעוורת היקוד כח שיעלה הניפה התיא למולא דל"ח כדי שיצא מלונט כללם הסנושך לו מל"ח כדודע [ע"י ע"ח סכ"ע פ"ד ושם] והלא המיך ודיקנא הוא למעלה מנחי דע"י ומגיה דל"ח וא"י אפסר שיחזור דך עליה לל"ח, וע"י בקסר הי"ח דך קס"ט ע"ח וע"י עוד ס"ס דך י"י סכ"ג והדבר ל"ע וע"י בקסר י"פ שעה דך ל"ח ז"ה וע"י סס"ר כ"ש דל"ח רע"ב [דך כ"ח] ושם לא חכר זוג דדיקנא עוד ס"ס ד"מ"ה סכ"ח [דך כ"ז] זמניה וסגרת לכך. ע"י זכר מורה זאלצט זחפלת המון זטולתן זחוך החפלה וישפע טפע זכ"י מולין דך חיד זכרון לל"ח ומל"ח לז"י יע"ש וע"י זקופעריס זמ"ש חיד יע"ש זכ"י מל"ח רע"ב דל"ח ע"ב:

ש (י)

ויכ"י לעוור ח"ד דל"ח ע"י ח"ה שלו וע"י ס"ס ע"ב. ומ"ן דל"ח ע"י כשמה שלו ושם ס"ג ומדווגים זכח"ת כל"ס ח"לון דפ"ס שלהם ע"כ הנה זע"ן קדר הטעוורת מ"ן ומ"ד דל"ח זכר כחז"י לע"ל זחחילת מלה אחד זד"ה עוד ס"ס וכ"י קחנו ומס דגס כאן ש"ך [וע"י להלמ"ח זמ"ן מדווג נפילת אפי"ס זשער הכוונה דשם כחז"י מ"ן חחילה ואח"כ ח"ד יע"ש]:

מ"ש

ומדווגים זכח"ת כל"ס ח"ל"י דפ"ס שלהם הנה פ"י זכ"רס אלו עתה לא ידעתי שיכ"ו וזכדור"ס יש"ס כח"ז וזדווגו זכל"ס הפנימיים דפנימיות שלהם ולא ידעתי ל"ה זכח"ל היא אח"י אמנס זכדור"ס שלנו כח"ז כל"ס ח"ל"י דפ"ס וע"י זכס"ר כח"ז שלום דכ"י ע"ח ד"ה נחזור וכ"י [ד"י ע"ד] שמשס נראה דז"ה ש"ך לזכ"י ח"ל"י דפנימיות יע"ש]:

ודע

זווג זה הנעשה עתה זל"ח הוא זוג דגופא זגופא אחר זוג דרוחא זרוחא שהוא זוג דכש"קין כח"ל דכש"קין קודמין ואותו הזוג הנעשה זעה קריאת מלה שמה כח"ל הוא זוג דגופא זגופא דישקו"ח, וע"י שער הכוונה דרוש ה"י דק"ש ד"ה ועתה זווג זה הוא הו"ה אה"ה וכ"י]:

ש (י)

ויכ"י כי אז נמשכ"ס ד' מוחין דחכמה זכח"ז דל"ח ח"י"ז ליסודו והח"י"ז למ"י וכן להמש"ך ד' מוחין דז"ינה זכח"ז דל"ח הח"י"ז ליסודה והח"י"ז למלכותה ע"כ נח"י זע"ח שער כ"ה פ"ח סכ"י פ"ב השמ"ש יע"ש, שער ההקדמות דל"ה ע"ב יע"ש, ספר חו"מ דל"ע ע"ח ודקס"ח סכ"ח, ספר י"פ שעה ד"ל יע"ש ול"ל מ"י טכ"ח דל"ח כח"ז כ"י ז"כ זעמ"דה זמלת זאהבה ח"י"ז ליסודו ח"י"ג לעטרת היקוד:

ובענין

זכ"י הני הו"ה ס"ס ע"ב עם הי"ח ע"י שט"ל פ"ה וש"י פ"י יע"ש ע"י לך זכ"י ויעזור ח"ש ד"ה והנה:

ש (י)

ויכ"י להמש"ך היקוד דל"ח ליסוד דל"ח ע"ב ס"ס ע"ב [ע"י זאות הקודם] שהוא זכ"י טיפת הזרע והוא ע"ב של ח"י"ז דויקע ויב"ח ו"ע והוא זכ"י ח"ה כ"י הכל"י זגווג הוא זכח"ת נר"ן ע"כ ע"י זע"ח ש"י ט"ל פ"י ופ"ח כלל י"ז שער רוח הקדש יחוד י"ע דך ח"י הנה כאן לר"ך שהדע כמה פרטי כוונה כ"ל חופן קדר הכוונה שלר"ך אה"ה לכ"י, והוא א"ס טיפה זאה היא טיפת המוחין הח"ל אש"ר יכ"ד זכח"ז דל"ח או א"ס היא טיפה אחרת שהיא טיפת הזרע דל"ח עלמס להול"ד ולא טיפת המוחין דל"ח, ועוד א"ס יש לכ"י זה זכ"ל ד' חלקי הק"ש או זכ"ש ד"ל"ר דוקא:

ד"ה דע דמ"י רוח"ק יחוד י"ע והוא יחוד השתעמות האדם על קצ"ר הל"ד"ק וכ"י ס"ס נראה דל"ן לכ"י כונה זאה אלא דוקא זכ"ש ד"ל"ר ולא זכ"ש דעכ"ז וקד"זנות, ח"ל ס"ס דע כ"י ז"י זוג"ס י"ס אחד של א"ח וא"י של ז"י ופנימ"ס כע"ס זכ"ש אחד של א"ח זכ"ש טמע ישראל ופ"ס של ז"י זכ"ש כמ"ל"י וכל זה זכ"ש שעל המטה ואח"כ ז"י"ס י"ס להס ז"י זוג"ס ג"כ זוג של א"ח ז"ל"ר חווג ז"י"ן זכ"ר"ת ס"ס שלום ק"י"ס של העמידה, וע"י ז"י זוג"ס אלו ס"ס לכל אחד מהס אחד ז"י"ס ואחד ז"ל"ה הוא ז"ה זטודע כ"י ח"ן האשה מהעזרת זח"ה"ה ראשונה ולכן ז"ל"ה י"ס ז"ה"ה ראשונה זאלצט עם א"ח"ה וכן ז"ה"ה ראשונה לז"י"ן לעשות זחס זכח"ת כ"י שהוא הוא רוחא דש"י זעלה זזוג זה נעשה מחז"ת ל"ה וא"י"ך, ואח"כ הזוג שלהס ז"י"ס כח"ל הוא זוג ממש של עז"ר להול"ד כשמות וכ"י יע"ש ה"י ידע"ה דל"ן לכ"י כונה זאה כ"ח זכ"ש ד"ל"ר וכן כח"ז זכדור ג"כ זמלת ה"י אלה"י ה"י זכ"י ז"ל ז"י"ס יכ"י"ן להמש"ך הניפה שהוא ע"ב וכ"י יע"ש, ג"ס המע"י"ן הי"ע"ב יראה ג"כ ח"ך הניפה הזכ"ת היא עלמה אש"ר ירדה עם הניפה של המוחין ד"ח זמלת אחד וט"ן זכ"ח לל"ח"ה ואחד היא להול"ד זל"ח"ה והש"י למוחין ד"ח וע"כ זכ"ש דקד"זנות ועכ"ז מה שחכ"י"ן הוא דוקא להמש"ך ע"פ"ה המוחין לז"ר"ך ז"ל דוקא זמלת אחד, ודע זכ"ש שעל המטה ס"ס הוא לכ"י זמלת ה"י ש"י שלשה ע"ב והס הכל"י של א"ח"ה וכמש"ך ומזכ"רות דדעה דע"י עד כח"ז"י דל"ח ואח"כ זמלת אחד אחר אש"ר המשכ"ו טיפת המ"י ד"ח ח"י"ז ליסוד ח"י"ג לעטרת היקוד דל"ח אח"כ כח"ז ס"ס זכדור לכ"י"ן להול"ד השלשה ע"ב ה"י ומכח"ז ליסוד דל"ח זאלצט נוחנס לל"ח"ה לז"י"ן ולח"ן היקוד דל"ח יע"ש ופ"טעו למע"י"ס:

ג

דוק ותראה ח"ך ח"י"ו דומה קדר המשכ"ס של ז"י ע"י אלו שהע"י של המ"י ד"ח היא נמשכת מרוס המעלות מע"ב ס"ג דל"ח עד ש"ורד לנחי דע"י ואח"כ להג"ת דל"ח ואח"כ לז"י מולין ואח"כ לל"ח ואח"כ לז"ל וע"י ע"ח סכ"י פ"ד ושט"ל פ"ז ושער הכוונה ופ"ס"ה של הזרע להול"ד ז"י"ן זכ"ש וז"י"ן זכ"ר"ת ס"ס שלום היא נמשכת מדעה דע"י כעו שי"ח"ה הרואה זכ"ל דרוש"י הרז ז"ל זשט"ל פ"י ופ"ח כלל י"ז וזשער רוח הקדש יחוד י"ע וזכס"ר ע"ח דרוש ק"ש שעל המטה ושער מל"ח"י רע"ב"י פרשת זכ"ח"ת וזל"ד"ר דך קל"ה ושער הכוונה דרוש"י הלילה דרוש ח"י וזשט"ת דרוש הלילה עוד שער הכוונה דרוש ויעזור וע"י לקון זכ"ר"ת ס"ס שלום אוח"י ח"ש [ע"י"ן ש"י הק"י דל"ה ע"ב ומש"ס חז"ן ח"ך הס ז"י זכ"י יע"ש]:

ומעם

היות כונה זאה דל"ח זמלת אחד ולא זמלת ה"י אלה"י ה"י אחר אש"ר זכ"ר המשכ"ו ה"י התיא של הול"ד זכח"ז דל"ח זכ"ר נתן טעם רז"י"ו ז"ה זשער הכוונה זדרוש ח"י דק"ש ודרוש ח"י מדרוש"י הלילה זכ"ן הוא הכנה להס ואח"כ אש"ר עול"ס ז"י"ן למ"ן לל"ח"ה אז מדווג"ס יע"ש ח"ך קשה דל"ח כמ"ל"י כ"ה זכ"ל זקוס זל"ח"ה וז"י"ן רק כאן [לא זעמ"דה וזמלת זאהבה]:

נחזור

לעכ"י"נו דל"ן לכ"י ע"פ"ה זאה אלא זכ"ש ד"ל"ר, וגם כח"ז"ו ח"ך הס ז"י טיפות אחת לז"ר"ך מוחין ד"ח"ה ואחת לז"ר"ך עלמס דל"ח להול"ד כשמות כ"י זשער רוח הקודש ס"ס ואפ"י דופש"ט ש"י הכוונה דרוש ג"י וד"י דק"ש ד"ל"י ממש נראה דטיפת הזרע להול"ד היא עלמות המ"י ד"ח"ה היורדת מעורבה עם ח"ל"י ע"י או א"ח או א"ח יע"ש הרואה יראה דהרז ש"ש ז"ל לא הקכ"ס לכ"י"ן כפ"י אוח"ו דרוש מוכנה טעמים חדל דזש"י רוח הקדש הקכ"ס רז"י"ו להלכה ולמעשה לכ"י"ן שהע"י הזרע קדר המשכ"ו היא

סידור תפלה להרש"ש

דגופא בגופא.

שמע יחוד ה הו יה גי' ייאיי דס"ג יאההויהה זיווג חילוי דלוי"א

ע"ב דט"ב מל' דחסד	מדריגה שביעית	יאההויהה בכתר
צירורי צ"ן דט"י ואבא וז"א	יוד הי ויו הי	יאהלוההים במכ"ד
	מדריגה חמישית וז'	

ע"ב דס"ג מל' דגבורה	יוד הי ואו הי	יאהדונהי בז"ת
צירורי צ"ן דנוק' דעתיק ואימא ונוק' דז"א הכולל	יוד הי ואו הי	גי' ג"ר
	מדריגה ג' וז'	

ע"ב דמ"ה מל' דתנה"י
צירורי צ"ן דא"א
ויש"ס ויעקב

יהוה
יוד הא ואו הא
מדריגה ב' שהיא ד'

ס"ה גי' רפ"ח לחצר אלו
הרפ"ח עם פנים דמל' שם
צ"ן ועי"ז נק' ש"מ

ע"ב דצ"ן מל' דמל'	י יה יהו יהוה
צירורי צ"ן דנוק'	מדריגה ז' פנים דמל'
דא"א ותבונה ורחל	יוד הה וו הה

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש י | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך י גי' ע' מיסוד דאימא.

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

רוח ווו יוד הה וו הה	גי' ע' מיסוד דאימא.
מבינה דאימא	מז'ת דאימא
נשמה וד ה וו ה	יוד הי ואו הי גי' ע

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דאי'	חיה דנרנח"י	נשמ' דנרנח"י
עם מוחין פנימים דעיבור דל' דל' ול' דללס שהס ג'	דנפש דנ"ר	דנפש דנ"ר
אלהים עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכסין בהם	דנשמה	דנשמה
שהס ג' אהי"ה וג' הויות ונקודותם כידוע שהס חיות	אהי"ה	אהי"ה
ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דנ"ר	יהוה	יהוה
דנשמה דצ"ן דמ"ה ודצ"ן.	אלהים	אלהים

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דצירורים הנז' הכלולין
בתוך הנוק' העומדת בהיכל אהבה דבריאה :

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד דתבו' לת"ת	חיה ונשמה דרוח דנרנח"י
דתבו' ומלטנן הארת הלבוש הנז' ללורך ת"ת דז"א.	דנפש דנ"ר דנשמה
	אהי"הויהו אהי"הויהו
	יהוהויהו יהוהויהו
	אלהים
	ישראל

154 היכר והיכל נוקבא דדא שער ו שער מד שער מן ומד רוש ינ יד

נקרא בשם פ"ב לבד . ועין לעיל כי פ"ב ק"ל הם סלן
 אחוריים (ה) וסו זונג דאב"א
 (כ"א וסו ח"ג דאב"א) **צ"מ** נלע"ד שהצ"ג
 יונבאר פנין זונג ו"א ורחל
 שסו ארס וזוהו בעלזנים
 אחר חצא ארבי"ר סגב
 בעלות רחל למעלה לקח
 מקום לאה כי לאה בעלה למעלה פרטפה וכולה יושבת באל"י
 ואז לוקחה גם את המ"ן דביסוד לאה בהלואה ונזוונה פס
 י"א וזו לא נותן בה לוחן ג' נבזרות פחות שליש שנחשטו
 בו וסו מגולים בסוד מ"ד ואע"פ שנחשטס מחקמה (ג)
 פ"ג בארס בארלות ופסס (ד) היא בנדיחה ולא נחשטו
 בה לא החסרים ולא בצורות ואין ביסוד שלה מ"ן פדיין כנ"ל
 לק הוא מעלה אותן ככ"ג דביסוד לאה שסו מ"ג וילא משס
 קן . ואח"כ חוצה לכוזונג עת שרים ואז נותן בה שארית
 בצורות אחר נחשטו גם סו בו אחר נחשטס בצורות
 הראשונים בסוד זונג ופסס היא טחנס בנח" (פ) מ"ד וס
 היא לוקחה פ"ח שהיו ב"ק לאה וכשרחל לוקחה כ"ג שביסוד
 לאה אז נחשטו וירדו שס החסרים טלס ביסוד לאה ופסס
 לוקחה רחל וסו סו בסוד מ"ג וילא כנל אח"כ חודר לכוזונג
 שלישים ואז טען יחא מ"ד מכל פ"ח וירדו ונחשטו לקחן אחר
 לאה בצורות משס ולחזונן בנח" מיס יכלו טלס ללאה פסס
 אע"פ שקלפן לבד נחשטו בו ורחל פמלס מ"ן הרשימו של
 החסרים הראשונים כי בצורות אינם מתיחן כ"כ רשימו כמו
 החסדים יונבאר (ו) פנין
 אורות זכרים ונקבות בין
 בחסדים בין בצורות . והשנין
 לר"ך ששדפ פנין הדפס דו"א
 שסו כל הספות של כוזונג
 ממנו נשפין שפרי חולה
 מחזונגים בנחנה מיח כחכמה
 פס מוח הכינס וסו ממזיזים
 הספה אל הדפס שאז
 המדיע ניזיהן וכלול משנין
 מוח החסרים ופוח בצורות
 למוח הדפס ואס כן הספה
 אינס נמשכת אלא ממח
 הדפס פלחו והנן זכ נמלא
 שכל בשמות אינן באים אלא
 מהדפס או מהחסדים שבו אז
 מצורות שבו כמ"ס . דפס שה"א יש לו ג' שוחן שהס חב"ד
 והדפס כלול מחו"ג שלקחה מחו"ב אח"כ שורס עטרא רחמד
 בשאר שס (ח) בדפס טלס יורדין ממנה בנחנה פ"ח של
 החפספות פ"ק שבו כטדע ואח"כ כללונן יורדין ביסוד שבו
 ואחנס (ט) גם שורס הפערה דנצורה בשאר בו דאל"כ יסו
 גם דפס האיס קל כול נקבס (א) ואח"כ לא ז כלבו אלא גם
 משפין ומחשפטין ממנו בנח" פ"ג ככ"ק ופלסון ביסוד ג' ז'
 בלוחן שה"א יש לו תרין פסרין ואח"כ יולא הארס מעטרא
 דנצורה ששאר שרסו בדפס ו"א ואלך אחורי ה"א נקב

אחוריים
 וסו זונג דאב"א
 וסו ח"ג דאב"א

כנקב במקום החזק ועברה אל האחד כמזכר באררס סא
 קמ"א שאז בצורות סולבין אליה דרך נקב כנ"ל וכסו נמקנס
 נו גופא סו נצורות הנקבות כשאר מעלה לוחן אח"כ בנחנה
 מ"ן וכן אפ"ל החסדים הצנורים אליה לנבין טפא כטדע סו
 חסדים נקבות כשארם בו"א פלמו ואח"כ טוחן לה נמח כוזונג
 פ"ד כנ"ל בקן וכנל וכל אלס סו זכרים בין חסדים בין
 נצורות . גם פ"א שהרי שורס אלס כנ" פסרין סו ג' ארשות
 דא"א כטדע וסו סו זכרים ופ"כ צדדסס למחש כשודס
 בזכר נקרא זכרים וצוזונן בניקבא נקרא נקבות . גם פ"א
 לכל בנח" שיש בנ"ח שיסה שגב כשאר אור העלין מחפסס
 אס כוז מקום שאיט שובר דרך מחילה נקרא זכר וכ פ"א
 מקבל אורוסי יולאין מגולים מתוך יסוד דאמא אשך כחוס
 שבו וסו פדיין ממח כמו (י) שילאו ממח האב ולק אפ"ל
 הצורות שבו זכרים סו אכל כשאר האר שובר דרך מחילה
 שנקבס כאור יולא דרך המחילה דמיון אור היולא לטקבא
 דרך טקבי מחילות טפא דו"א נקרא נקבות כי הוא יולא דרך
 נקבים וסו שמשלס כמו כנקבס כשוכרו דך נקב כלי ספן
 חיה פיקר כפ' בענין זכ כי חלישת כח הוא לסישו יולא דרך
 נקב ונדולו אין חלישות רק נפכה שוברו דרך מן כנקבים
 וסו נקבס נקב פ' שזוא מלסס הנקבא נקבס ונקרא
 פ' כטדע :

דרוש יד

ודע כי סמלה אמר לי מור ולב"ה כי מן הדפס דא"א
 המחשפט ב"ק (יא) דא"א כנ"ל דרוש א' סכ
 ממנו נפשה ג' רשום דא"א ותן ח"י פלין דח"ס דא"א נפשו
 ג' נופים דא"א מחמד שניהם פד מלכות שבהם בלוחן זכ
 כי הלא סמ"ה הוא סוד ו' כדלקמן . כי סנה (ב) טדע בסוד
 וקרא זכ אל זכ כי בנח"ס יש י"ב פרקין כמנין זכ וסו סוד
 ו' שסמ"ה שכלול סו ב' וי"ן ו' גדולה ו' זעירא (ג) סס
 סמ"ה הוא ו' גדולה וכענין שזוא כלל ו"ק שבו וסוא כגוד
 ו' פרקין שיש בנ' ארשות וביסוד נקרא ו' זעירא כי גם בו
 כללות כל ב"ק ויהס ג"כ כגוד ו' פרקין שסב' שוקיס שסס
 ג"ס כסכר פ' גשא קמ"ג ולדיק יסוד שולס דכליל שית בקרספא
 (יד) חרא וכן כפרסס בראשית דמ"ד וז"ל כח רוחא אסכליל
 בשית וקיימא בשית ט' והוא שוכן פס פ"ס אומנס טסיף לך
 ביאר כזו והוא באומרו אסכליל וקיימא . וכענין כי סכ
 כשחמה מלמשה למעלה מתיכל לבנת הספיר פד סכל כרטן
 הוא ו' היכלס . והגה אלס סייכלוס סס פוליס ונכללים סחוסים
 בעלזונגים פד שנתולא כשפוליס פד סיכל כרטן אז סיכל כרטן
 אסכליל בשית שכולן שולין ונכללין כחוס כוזכר שס שהיכללות
 שוליס ונכללין זכ כזס וכנח" זז אחר אסכליל בשית ואחנס
 הוא פלמו מלק ל' תלק' כנ"ל כי הוא בנח" ו' וזל כל בו'
 היכלות מחלקין בו' תלקיס שיש בו ולנח" זז אחר וקיימא
 בשית כי הוא בעמז מחלק וקא' חמיד בנחנה ו' תלקיס
 שסס הכרשים של בו' היכלות כמחלסס חמיד שס כחוק סמ"ס
 שזוא סיכל כרטן תך סכ' היכלות סחלון נכללין בו כפס
 סעליס ולס קיימן חמד פמן וז הכנח' ג"כ יש ביסוד ו'
 זעירא

הנרות ובי אורים (ה) פ' רגוס בוי"א פקוס ורסוס בוי"א דפסס פואל פ"ג ק"ל . וסס סכנס רכינו אחר זכ וסס זונג אחר כלאחר כסו לא
 פולחו זכ איד כוז זונג אכ א חלל פ"ס לשלן כפ"י וזוא פ"ד קריס טוחן לו כסוד זונג נפולנס (לחוק דרור) אשך זכ כוז סוד זונג אריא
 פל אפישו פ' יס' . שפן ססו : (כ) ח"ס טיין כסכ"ס כר"פ דיהל פ"א מרסח כרלשס פ"י ד' טש"ז : (ג) ינ"כ פ"י נפס כקקדונג כסוד מיעוס כרסו : (ד) פ"י אחר
 כסחל : (כ) ר"א וסכ כוז נוח כס כנח" וכו' (כ"י) : (ו) ר"א פלכות זכסרס : (ז) ביאר זכ כוז כפ"י י"ד כסטר זכ : (ח) ר"א שרס : (ט) שר כ"ס כלל
 שרס חוס י' וזון י"ב שר כ"ד פ"ג : (י) ככסס : (יא) ח"ס שר מחלדי רש"י ו"ל דמ"ח סופ"כ . ור"א כטקבא : (יב) שר פ"ז פ"ג : (יג) ר"ל יסוד :
 (יד) פ"י מקור וסכוס ח' שער מחלדי רש"י כנ"ל דף פ"ל פ"ז :

יפה שעה
 כמ"ס רחל וסו מדבר לאחר שחפס ארבי"ר כגורס כחפסו שקדשו
 בצורות ללאח קודס החסדים לטוט איט מורס כן ומס גם מ"ס שמו
 כספסרס שישאר שורסס נכסח יאלה כפ"רס אל סטקבא לרך אחורי ו"א
 כל דברי ח"ל כשטר מיקון סטקבא וכשער כירח ונכליטי שער כלאחס
 זין כטלס כלאחר הוא אומר שמיסוד דו"א ניגסס האורות דנצורות נרשס
 הנוקבס

(א) ואח"כ לא ז כלבו אלא גם נמשכים ומחשפטים ממנו בנח" כ"ז
 כ"כ קפסו כו ואח"כ יולא הארס מו כספסרס דנצורות ששאר שורסס
 כדעס ו"א וכוך דרך אחורי ה"א נקב כו כמס מלך קשים דברי
 ח"ל ככנס שסכ' מחפספות טי"ק דו"א וזאי כן כי כולס יודיס ביסוד
 וזיסם שוללים מקום פמו כטפס ח"ל להחפסס כי כנר קדשו החסדים

והנעיד ששפתי ממויל שאלו הק"ל הם ה"ג הולאין לפשות
דעת הנקבה (א) והרי נבחר שלש טוטה שהם רמ"ח ורומ"ח
וגרן ושלשם בשחריית אבל בערבית הם משווים לפעם הנז"ל
(ג) כי יש הפרש בין שחריית לערבית וזה ביאורן ענין הרמ"ח
תכין שהם ג' היות סמ"ב כולם בבחי' ע"ב באופן זה ס"ג ע"ב
עשרה אופיות ע"ב מ"ה כ"ו ע"ב היות דב"ן באחוריים הוא ע"ב
ומלא שהם ג"פ ע"ב הם ר"י וחבר עמהם ל"ב אלהים הרי
רמ"ח ואם החבר עמהם ו' אלהים דקטטה הרי רומ"ח (ב) :

ואח"כ בכרכת אהה קדוש תכין אל גר"ם ע"ד טוטה בשחריית
שהוא ק"ל ויב"ק אבל יש בזה הפרש אחר והוא כי
בשחריית אשר כבר נכנסו בכרכת אבות כל הנה"י דא"ר לכן
טוטה גר"ם היתה בגרון לפי שמקום הגר"ם הוא היסוד דאימא
למטה בבחינת העטרה שבה ושם הוא בחי' יב"ק כנו' אבל עתה
בערבית שאין בו אלא מוחין דו"ק מלא כי זו העטרה דיסוד
דאימא הוא למעלה בכתר דו"ר ולכן לר"ך שחטין שם ענין הגר"ם
הזה כי שם בהיות היסוד שם למעלה יולאין ממנו ק"ל הגבור' כנו'
והרי נבחר כונת ק"ש דערבית וגם בק"ש שעל המטה קבלתי
עניינה ושחתי קת' וזה הנו' אלא כי ענין טוטה הגרון ה"ל
לר"ך שחטין אותו בעת שהאמר הפסוק רוממות אל בגרוגס ושם
תכין טוטה הגרון הג"ל ולנע"ד ששפתי ממח"ל כי אין לכין
בגרון הג"ל בק"ש דערבית אבל מתהין עד ק"ש שעל השכיבה
ושם תכין בפסוק רוממות אל בגרוגס כנו' (ג) :

אודרות (ד) שקודם השמע קודם שהאמר היסוד דשמע
ישראל לר"ך שחטין אל היסוד שביארט דברוש
הלייט בענין ד' כונת ש"ס בד' אופיות הויה והכוונה הנוגעת
אל יסוד דשמע ישראל היא שחטין תחילה אל ה' תחלה ואח"כ
שחטרה עס ו' ואח"כ תחבר ו' עס ה' ראשונה וע"ש ומלא ביארט
כוונה זו מה ענינה. גם קודם שהאמר שמע ישראל תבטור שני
עיניך ביד ימיך ותכין למיש בסבא דמשפטים עולומתא שפירחא
דלית לה עיינין ושם ביארט שהכוונה היא על רחל שהיא העולה
עמה בבחינת מ"ן לגבי אור"א וע"ש בסבא דמשפטים ובידך
הסמאלית תאחו ד' לייני ויהיו מונחי' על לך כמבואר לעיל.
גם קודם שהאמר ק"ש לר"ך שחטין אל מ"ע שנלטיט לקרות
ק"ש ב"פ בכל יום :

בנות (ה) יסוד ק"ש עד עזרת אבותינו. דע כי הנה ברכת
אהבה עולם ה"ם היכל אהבה הנו' ב'פ' פקודי. (ו) והנה
היכל אהבה ה"ם החיבוק והיכל הרעון הוא סוד הנישוק והוא
בכרכת אמת וי"ב וכבר טועה כי אין נישוק אלא אהבהקתא
דרוחא ברוחא וא"ר זה אלא עד שירד ז"א שבח"י אל היכל
הרעון וגם הוא אינו יכול לירד עד שיפוסף בו כח מן רוח אור"א
ולכן אנו מייחדים את אור"א בשמע ישראל כ"ו ואז מאירים בזו"ן
בחי' מוחין ואז הוא יורד למטה (ז) כנו' ומלא כי בעת זה היסוד
נעשו מוחין לו ולה וזה טעם משרו"ל שהק"ש מדאורייתא והתפל'
מדרבנן. והענין הוא כמה שגודע שנה"י דו"ר מאירים בטוקב'
בסוד ד' מוחין שבה. אמנם יורדין לה ג"כ בעת יסוד ק"ש ד'
מוחין ממש למעלה מאור"א וזה אומרת דתפלה מדרבנן (ח) כי
רבנן הם הנה"י בסוד מ"ש רז"ל בכרכות הני ברכי דרבנן דשלה
כי ה"ם ת"ח מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי ה'
כ"ו שהם תרין לימודין תרי ערבי נחל נחל והוד ומלא שבאוחו
הרגע של יסוד ק"ש יש יותר הארה בהם ממה שנעשה בתפלה
כי אין ניכר אח"כ אור זה והוא מסתלק אחר זמן הק"ש ואח"כ
ברמ"ח היבין דק"ש אנו מורידין סוד ה"א כולו ברמ"ח איברים
שבו ולכן אלו הרמ"ח היבין דק"ש הם פרשיות תורה שכתב
כטובע כו"א נקרא תורה שכתב ולכן בין ויאמר לאמת וי"ב אמת
יפסוק כי אנו לריבין להוריד ז"א בהיכל הרעון הרמוז בברכ' אמת
וי"ב ולכן לא יפסוק בגתיים. ודע כי בהיכל הרעון יש בחוכו ו'
היכלות (ט) והוא כולל ו' היכלין אחרנין ושם יורד ומתלבש ז"א
עם ויק' (י) והנה עדיין חסרים ד' היכלות אחרים כי יש בז"א
י"ם ולכן לריבין אנו להוריד שם בהיכל הרעון בחי' היכל הז' שהוא
כללות ד' היכלות כמשי"ת בפה ושם מתלבשים ד' ראשונות שהם
כתב"ד דו"ר והרי נשלמו לירד כל י"ם ו"ם שתקטו באמת וי"ב

ד"פ אמת קודם עזרת אבותינו כי שם נגזים ומתלבשין תהיי'
דו"ר בד' היכלות אשר שם בהיכל הרעון ואמנם עוד יש ב' היכלות
אחרים שם אשר בחוכם מתלבשים חו"ר דו"ר ולא תקטו למר כנגדם
כ"פ אמת לפי שעיניך כונתנו היא בבנה"י לכד ולפי שהם מאירים
בקומת המל' נוק' דו"ר לכן לא תקטו רק ד"פ אמת בלבד. ואח"כ
בעזרת אבותינו כ"ו אז ה"ם הורדת היכל ק"ק למטה בהיכל הרעון
כנו' והיכל הוא נק' עזרת אבותינו ושם ג"כ יוקטו למר ד"פ
אחרים אמת לפי ששם מתלבשים ד' ראשונות דו"ר כנו' (יא) והרי
נשלמו ליכלל י"ם דו"ר תוך היכל הרעון הכולל ו' היכלין במוט
מלבד ו' היכלין תחאין הנק' היכל אהבה היכל וזו כ"ו וגם נכללין
בו ג"כ ד' היכלות עליונים אשר בהיכל קה"ק. והנה ענין אלו ד'
היכלות הכלולים בהיכל קה"ק ואלו הו' היכלין הכלולים בהיכל הרעון
יתבארו לעיל בצורך בסוד טוטה הקד"ש שתקטו למר קודם הודו ע"ש
הטעם כי שם נבחר כל הו"ך :

כונת (יב) יסוד ק"ש הוא כי ג' שמות ה' אלהיט ה' הוא יסוד
אור"א ודעת. ובאחד תכין להטלות התימ ומל' בסוד
מ"ן ואז יכין שאז מודווגים אור"א ודעת ואז יורד השפע הטהור
למטה בחי' ומל' ואז יכין כי נמשכין אל החי' אור"א ג' שמות
(אחרים) הראשונים (ג) שהם ה' אלהיט ה' שהם ג' מוחין הראשונים
ובשכמל"ו שם תכין אל המל' עיד מ"ש במי' א' וענין ואהבה
והיה ויאמר הוא כי אחר היסוד השפע אל ג' מוחין שבמ"ד (ד)
יורד אח"כ גם אל חג"ה שהם גופא ותרין דרועין. כונת יסוד
שמע ישראל הנה יסוד זה הוא זוג אור"א כי זוג הנעשה בש"ס
שלוט הוא זוג תימ ומלכות ולכן לר"ך להקדים זוג אור"א העליון
למתחון. והנה כמו שלר"ך זוג ז"ן אנו לריבין אל התעוררות
מ"ן שהם נשמות התחתונים הנקרא בנימ' למ"ת ומל' כמשי"ת
בנימ' אה"ל ה' אלהיכס כמו כן בזוג אור"א הם לריבין אל מ"ן
של ז"ן בנימ' ולפי שכן לריבין בתחילה לתקן עממן כדי שיוכלו
לעלות ולהיות בסוד מ"ן לכן אנו ממשכין לשניהם שפע בסוד
ב' תיבות שמע ישראל. כי שמע היא המלכות הנקרא שם ע'
שהמלכות נק' שם בסוד שני שמות הויה ושד"י העוליים בני' ש"ס
(טו) ואנו ממשכין אל המלכות שנקרא שם שפע מן הפ' שהיא
מאופיות גדולות ש"ס ע' שמהן עלאין דהילנא דחי' שהיא בינה
ואלו הפ' ה"ם ז"ם תחתונים דבינה אשר כ"א כולל מעשב
שם ע' ו"ם ע' רבתי דשמע שהיא הבינה ואח"כ ישראל ר"ל ע"ד
אל כי הבינ' נק' שיר. (י) והחכמה נק' אל. והספית הנקרא
ישראל מקבל עתה השפע משניהם ואחר שהמל' והספית קבלו
השפע הנו' במלת שמע ישראל כנו'. אז עולים בסוד מ"ן ואז
מודווגים אור"א בסוד דעת המזווגים וי"ם ה' אלהיט ה' שהם
אור"א ודעת כ"ל. ואחר אשר כבר נודווגו אור"א אז אנו מורידים
שפע ג' מוחין הנו' אל הפ"ה הנקרא חי' דאחד ואנו מטווגים
שהג' מוחין הנו' נמשכין בסוד חב"ד אל ז"א וחזרי' להיות בו
ג"כ ג' שמות האלו בחי' דאחד שהוא הז"א. ובד' דאחד תכין אל
המלכות המתייחדת עם הפ"ה הנק' חי' ולכן ד' זו היא גדולה
להיות עתה למעלה במקום אור"א בסוד מ"ן :

ועתה בשכמל"ו אנו ממשכין המוחין אל המלכות וזה סדרן.
בשכמל"ו מלכותו כתר גלגלת דרישא דילה. לעולם
הס' ו"ק דידה. ועד מלכות העשירית שבה ולכן תיבה זו מסיימם
בד' שהיא בחי' תחלה דילה. אמנם דע כי בזוג ז"ן אנו אומרי'
נפילת אפי' בסוד המיטה שאנו נחשבים כמחים ומעלים שם
שמותינו וזמ"ש אל"ך ה' נפשי' אשא מלת אל"ך דייקא לרמוז שאנו
מעלין בשמותינו עד ה' ממש שהוא הפ"ה. אבל עתה בק"ש אנו
כוללים עצמיתנו ג"כ בסוד המ"ן דו"ן אבל אינו מספיק שנמסור
נפשתינו בסוד מיטה אלא בסוד קדוש ה' שהוא מסייר נפשיט
להריגה. ולכן לר"ך לכין במלת אחד בשם יאהזנה"י ויכין בד'
מיטה ב"ד סקילה שריפה הרג ותנק ע"ד שידעת ז"ם הכתוב
כי על"ך הורגנו כל היום שלא אמר אל"ך אלא על"ך פי' בני שהוא
על"ך שהיא החכמה שעל הפ"ה אשר עליו ממש הורגנו ז"ם
משרו"ל על ר' עקיבא שעלה אל המחשבה שהיא חכמה בסוד
מסירת נפשו להריגה ודי למבין :

והנה אחר שימדת הפ"ה ב"ג מוחותיו בסוד אור"א דאחד דרך
כללות

הנחות וביאורים (א) להפשות דעת בטוקבא. כתי' : (ב) א"ש לא ידעתי ל"ב אלהים הנזכר מה טיבם אם הם ל"ב אלקים דמשה בראשיתו או אם הם מ"א
איתו כמנין אחרונים של שם אלקים כהיותם במלויים הנזכר למעלה בטונית ק"ש ונכיר מהם ע' אופיות דמלוי שם אלקים עם הכלל וז"ל :
(ג) א"ש ובק"ש דקרבנות אין בהם שם כונה מאלו שאין בה רמ"ח תיבין וזלם פסוק א' של שמע ובשכמל"ו אבל בק"ש ששל המטק לר"ך לקרות ה' פרישית
סכ"י חמדת ישראל : (ד) פ"ה ס"ו מק"ש : (ה) פ"ה סכ"ו מק"ש ד"ה והנה : (ו) כ"ס דף ט"ה ע"א : (ז) וזלם הלא גם נוקבא כבר היא באלוה עמו כעת
היסוד של ק"ש כנוצר לקמן דרוש ו' במלת אחר וי"ל דלוחה עליה היתה לפי שעה לעלות עם ז"א למ"ן לז"א ואחר הק"ש ירדה למטה כבדריאה וזה מבואר
בדברי רבינו לקמן דרוש ו' ב"ה והענין הוא כו' ש"ס : (ח) ופיון תו"ח דק"ש פ"ב שורה ג' ודקמ"ד פ"א שורה ח' : (ט) בשפ"ה הנריחא יש בחוכו ו' היכלות כי
הוא סוד הפ"ה והנה הוא ו"ם (פ) ואמר עוד ד' לבחי' ז"א אשר לו י"ם [א] ולכן אנו מורידין סוד היכל הז' כי מוחין : (י) וז"ל (יא) תימן
תימה דקמ"ד פ"ב : (יב) פ"ה ס"ו מק"ש : (יג) תיבת אחרים ליחא כתיב' : (יד) פ"ה וז"ל הנקרא ת"ת : (טו) והם תימ' יסוד ומחם סק"ל ש"ס כמבואר לקמן
כ"כ פ"ה כסופו : (טז) א"ש פיון לעיל [עיון לקמן כ"ג ד"ס ומחל' דף תוכן הענין :

היכל אהבה היכל החיבוק והיכל הרעון הוא סוד הנישוק והוא בכרכת אמת וי"ב וכבר טועה כי אין נישוק אלא אהבהקתא דרוחא ברוחא וא"ר זה אלא עד שירד ז"א שבח"י אל היכל הרעון וגם הוא אינו יכול לירד עד שיפוסף בו כח מן רוח אור"א ולכן אנו מייחדים את אור"א בשמע ישראל כ"ו ואז מאירים בזו"ן בחי' מוחין ואז הוא יורד למטה (ז) כנו' ומלא כי בעת זה היסוד נעשו מוחין לו ולה וזה טעם משרו"ל שהק"ש מדאורייתא והתפל' מדרבנן. והענין הוא כמה שגודע שנה"י דו"ר מאירים בטוקב' בסוד ד' מוחין שבה. אמנם יורדין לה ג"כ בעת יסוד ק"ש ד' מוחין ממש למעלה מאור"א וזה אומרת דתפלה מדרבנן (ח) כי רבנן הם הנה"י בסוד מ"ש רז"ל בכרכות הני ברכי דרבנן דשלה כי ה"ם ת"ח מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי ה' כ"ו שהם תרין לימודין תרי ערבי נחל נחל והוד ומלא שבאוחו הרגע של יסוד ק"ש יש יותר הארה בהם ממה שנעשה בתפלה כי אין ניכר אח"כ אור זה והוא מסתלק אחר זמן הק"ש ואח"כ ברמ"ח היבין דק"ש אנו מורידין סוד ה"א כולו ברמ"ח איברים שבו ולכן אלו הרמ"ח היבין דק"ש הם פרשיות תורה שכתב כטובע כו"א נקרא תורה שכתב ולכן בין ויאמר לאמת וי"ב אמת יפסוק כי אנו לריבין להוריד ז"א בהיכל הרעון הרמוז בברכ' אמת וי"ב ולכן לא יפסוק בגתיים. ודע כי בהיכל הרעון יש בחוכו ו' היכלות (ט) והוא כולל ו' היכלין אחרנין ושם יורד ומתלבש ז"א עם ויק' (י) והנה עדיין חסרים ד' היכלות אחרים כי יש בז"א י"ם ולכן לריבין אנו להוריד שם בהיכל הרעון בחי' היכל הז' שהוא כללות ד' היכלות כמשי"ת בפה ושם מתלבשים ד' ראשונות שהם כתב"ד דו"ר והרי נשלמו לירד כל י"ם ו"ם שתקטו באמת וי"ב

סידור תפלה להרש"ש

(א) ולקחת הנוק' כ"צ אטוון מז"א ובהם נעשין רמ"ח אצריה ומכללותם נעשה כלי יסודה. וג"כ לוקחת ה"ג מללפך והם המוחין שבה. וכללותם שציוסוד הם המ"ן שבה ועמה נעשה החותם הא' שבה הנק' ירושליכ.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
י ליר ודלת שציוסודה גי' כ"צ **מנצפך** מ"ן שציוסודה
באהבה

יכוין למסור עלמו עק"ה ולהעלות נשמתו למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (בשחרית דז"א) (ובערבית דנוק') דצריאה ולצרר מהק"ק הנז' מאג"ך דרפ"ח דאו"פ דפניס דפרלוקף צינה דזו"ן ולהעלותם עם נשמתו לזו"ן דאלילית

יא	סקילה	יוד	הי	ויו	הי
הדה	שריפה	יוד	הי	ואו	הי
ו ג י	סרג	יוד	הא	ואו	הא
היה	חנק	יוד	הה	וו	הה

רפ"ח
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
יהוה
 יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה

להעלות צ' ללמי המוחין דאחור ופניס דאחור די"ס דחכמה דכהר דצינה דז"א עם הנז' עם נשמת יסוד דא"א ע"ג רישא דז"א.
 ללס דיס"ס ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
יוד י יו י	יוד י יו י	יוד י יו י

(א) עיין בש' ל"ה פ"ג ובש' כ"ה דרוש צ' כלל ד' ובש' הקדמות מדף ס"ח ואילך עיש"צ :

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ
יֵהוּ יְהוּ יְהוּ

גבורות

הפארת

חסדים

אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ

אֱלֹהֵי לְמַד הוּוּ מִמֶּנּוּ
צְבָאוֹת
הַשְּׁתַּפְּאֵל

אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ

אֱלֹהֵי

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵי

יְהוָה

יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְהוָה

יֵהוּ יְהוּ יְהוּ

יֵהוּ יְהוּ יְהוּ

יֵהוּ יְהוּ יְהוּ

מוח צינה

גבורות

חסדים

מוח חכמה

אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ

אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ

אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ

אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ
אֱלֹהֵי הוּוּ

סוד לנוקבא

אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
בְּמוֹכֵן

יסוד לנוקבא

שֵׁן דְּלֵת יוֹד
שֵׁן שֵׁן
שֵׁן שֵׁן שֵׁן

גלח לנוקבא

אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי

אֱלֹהֵי

יְהוָה

יֵהוּ יְהוּ יְהוּ

מלכות לנוקבא

אֱלֹהֵי דְּלֵת נוֹן יוֹד

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אי' שהם דלת וציר ב' ועי"ז נעשית. □ וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנצפ"ן ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ציון, וחותם הא' שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת נערה כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך שקבלה ע"י אי' והם ה' אלפי"ן ונעשית ה"פ אדני.

אבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשת מנצפך
אבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשת מנצפך
אדני אדני אדני אדני אדני

כ"ב אותיות ומנלפך א' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאדני, וכ"ב ומנלפך ב' מאימא ה' אלפי"ן דאדני להמשיך לנוק' הארת אחריו ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א וזוה הנערה זאה אל פני המלך שנכסרה וזאה לפני ז"א.
 יכוון לקבל עליו דמב"ד.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א ועי"ז יחזרו פב"פ ולווגם זיווג נ"ר ולהמשיך יא זה וי זה בכתר. מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ן התחתון ע"ב קד"ם. י יה יהו יהוה.
 יא הל זה הים בחב"ד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה, לכונן כלי היסוד שלה שהוא ב' יא הד ונ הי בז"ת. צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן ולהחזיר זו"ן למקומם להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הללס די"ס עם העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה די"סו"ת. וכעד"ז עושים זו"ן ומזכרים מזכורי הפנים די"סו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה דאו"א. וכן מזה לזה עד רוס המעלות. עד שעולים כל הזכורים לע"ס דא"ק :

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי, יוד הי ואו הי
יהוה, יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

אָהֶיָה
יְהוָה

אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
אָהֶיָה	אהיה אהיה	אָהֶיָה
יְהוָה	יהוה יהוה	יְהוָה
יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיהויהוה	אהיה
יהוה	יהוהויהוה	יהוה
וד י יו י	וד י יו י	וד י יו י

לזווג חו"צ דא"ק

איהיהוה יוד הי ויו הי ווד הי ואו הי

להוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק להמשיכם לנה"י דכתר

דבינה דמ"ה וצ"ן דזו"ן דא"ק ולזווגס (א) ולהמשיכם לפר' נה"י דכתר דבינה דעתיק ואז נצקע היסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג ומתחברים אבא עם יש"ס דכתר לפרטוף א' ואימא והצונה לפרטוף א' :

ולזווג חצ"ד דנה"י דבינה דעתיק (ב) ולהמשיך המוחין דחו"צ דחכמה דז"א :

איהיהוה

גם לזווג חג"ת דפרטוף הנז' ולהמשיך המוחין דחו"צ דבינה דז"א :

איהיהוה

גם לזווג נה"י דפרטוף הנז' (ג) ולהמשיך המוחין דחו"ג דחסדים וחו"ג דגבורו' ולהמשיך כל המוחין הנז' לפרטוף חג"ת דבינה דא"א :

איהיהוה

ולזווג

(א) א"ה עיין צס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל וגמשיכם לנה"י דבינה דעתיק ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק ויכוין כי אז נצקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג סוף חג"ת דא"א ר"ל סוף חג"ת דכתר דבינה דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לצ' מזלין נולד ונקה והדיקנא היא החכמה סתימא שהיא מהג"ר דא"א אלא שהכוונה היא שמפני' א"ק ואצ"ע דכתר דבינה דא"א נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חילו' דכתר דבינה דא"א עכ"ל : (ב) ז"ל כי ט"י המוחין דחו"צ דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חצ"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם נמשכה לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ ט"י המוחין דחו"צ דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת דנה"י דעתיק נמשכה לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י וגמשיכם כל ט"י המו' הנז' לחצ"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל צס' מ"ז פ"ג שאין הטי' עילה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החצ"ד דנה"י דעתיק ונשארט שס הטי' ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז צנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז נמשכין כל ט"י המוחין הנז' אשר בחצ"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארט שס ט"י המוחין הנז' אחר שכבר מלינו בזווגי הק"ש שסדר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שס צפרטות [שמזווגים תחילה החצ"ד דנה"י דע"י וגמשיכת הטי' ההיא לחצ"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים החג"ת דנה"י דעתיק וכו'] א"כ מוכרח הוא שנאמר כי כאן קילר וסמך על המעיין וכמ"ס צס' הנסירה פ"ו ע"ס והנלע"ד כתבתי וא"ש את"מ :

יא"ה

(ג) א"ה נלע"ד כי ז"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"צ וכמבואר צסער הנסירה פ"ו וצנה"ש דל"ג ע"א וע"ב וע"ג. וכן מלאתי בקלת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעייין יבחר :

סידור תפלה להרש"ש

ולזווג פרטוף חג"ת הנו' ולהמשיכס לתרין מזלין :

איהיהיודה

ולזווג התרין מזלין ולהמשיך המוחין לפרטוף חכמה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך חכמה דבינה דא"א שבתוך בינה דא"א שהוא חכ"ד דפרטוף הכולל דבינה דא"א וישסו"ת :

אלף יודהי יוד ויו הי הי

ולזווגס ואימא מעלה מ"ן שהס חכמות וחסדים לאבא ואבא ממשיך מ"ד שהס בינות וגבורות לחימ' ולהמשיך המוחין הנו' לבינה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך בינה דבינה דא"א שבתוך בינה דכללות דא"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרטוף דבינה דא"א וישסו"ת והס ישסו"ת הראשונים :

איהיהיודה

ולזווג כל הפרטופים הנו' ולהמשיך המוחין הנו' לחכ"ד דישסו"ת הב' והוא מ דללס ושס נשאר שורשו ושארית המוחין לחג"ת דפרטוף הנו' והוא ר דללס ושס נשאר שורשו ואז מסתלקים חיות ואורות דחלי התחתון דת"ת ונהי"ס ועולים בחלי העליון דת"ת דישסו"ת ושארית המוחין להמשיכס לנה"י דפרטוף הנו' (ח) ועתה יכוין להתחיר המוחין דפנים דאחור למקומו ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלוצשים צסם בוכן לאחור ופנים דפנים דנוק' :
מלכיות דאחור ופנים דפנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנו' :

מלך

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

ונגדלת הנוק' כשיעור
המל' שלה

ב ג' כלי כתר דנוק'
יוד הא ואו הה

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הה
י יה יהו יהוה

עוזר

(ח) א"ה עיין צס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המו' דפנים דאח' למקומו ר"ל שהללס דיס"ס שעלה צסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלצד הכלים דנה"י דיס"ס שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזרים את הללס לכליהם והס הנה"י וזהו למקומס עכ"ל :

גם יכוין לתקן מלכו' דלחא וכתר דרחל ולהמשיך לה ד' פעמים הי"ה
פשוטי' מעק"ב חורות שנשאר בנח"ד דלחא שלקחה לכהרה.

היה היה היה היה

גם יכוין להמשי' מזו"ן דאלי' מבחי' פנימיו' דפנימיו' מו' פנימיים
לאו"א דברי' ועי"ז יזדווגו וימשיכו מו' פנימיים ומקיפים לזו"ן
דבריאה. אה"ח 6025

(בחול) לכונן ולתקן הכלי דנוק' דזו"ן הכוללים דכ"ד שעות דכל יום
ויים מכללו' השבוע

(כליל ש"ק) לכונן ולתקן הכלי דנוק' דזו"ן הכוללי' דכ"ד שעות
ודכללות השביע ההוא.

ויכוין בכללות כב' תיבות לבולס ועד לגביר חא זו"ן העומדים
במקום אבא ולהפלות' לחיק או"א ושם יחזרו פכ"פ ומזדווגים.

באופן זה

והוא שעתה יכוין שמהארת המו' שקבלה הנוק' דז"א הכללית דכ"ד
שעות דפר' חו"ב (וגם הכתר צר"ח) דה"פ נה"י דק"ך דז"א
לבנין פר' דבחי' הגז' בכ"ב אהוון. א' שבהם נעשה רמ"ח איברייה.
והג' שהוא כללות הכ"ב אהוון נעשה בהם כלי יסודה. והם ע"י ז"א

אב גר הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת

ברי יסודה י

↓

וג"כ קבלה הי"ג **מנצפך** לבחי' מו' דילה וכללות' ביסוד' ורם
המ"ן דילה ואז נעשה חומס' הא' שבה הגק' ירושלם וכ"ז נעשה
מתחי' הלילה עד חלות.

[א"ה במקצת סיודים כתוב עוד וז"ל ועתה יכוין להמשיך חב"ד
דאימא בני' כלי חב"ד דז"א

אח"כ יכוין להמשיך צלם עם המו' והנרנחי' במ' כלים דז"א והם
טי' דז"ק ת"ד דאבא פנים דאח' ע"כ]

סקי'

אח"כ יכוין למסור עלמו עק"ה
ויכוין לקבל ד' מצ"ד מד' אוחיות
הוי"ה וד' אוחיו' אדנ"י וליחד' ע"י
ד' אופיו' אהי"ה וע"י ד' שמות
עסמ"ב.

ולברר מכלים דז' מלכים עס
הרפ"ח גילולין המלוכשי' בהם שהם
ז' מלכי' דאחור ופנים דפנים דכל
הפרלו' מהיכל אהבה דהיכל ק"ק
אוצר החכמה דז"ן דבריאה.

(ובליל שנת מהיכל אהבה דק"ק דאו"א דבריאה ומהיכל אהבה
דק"ק דא"א דבריאה דאלי')

ולהפליחם לז"א דאלי' דכל בחי' ובחי' מבחי' הגז'.

אח"כ יכוין להצלות הבירורים הגז' עם נשמת הז"א עם נשמת
היסוד דא"א שבנינה דז"א ע"ג רישא דז"א דכל הבחי' הג"ל
ולהשאר שם הלל די"ש"ס או דאבא או דא"א פס והמו' והגרנח"י
שבהם עם הבירורים לאומ"מ ע"ג רישא דז"א דכל הבחי' הג"ל.

ולהמשיך הלל דאח' שהוא כל ללם המבונה דבחי' הג"ל (ובש"ק ללם
דאי' ע"י נוק' דא"א דבחי' הגז') עם המו' והבוז"ת ואהי"ה
בני' י"ם כידוע המלוכשיים בהם שכם י"ג אהי"ה וי"ג הוי"ה מלוכשיים
במלכות דאחוריים די"ם דכל בחי' ובחי' מהבחי' הג"ל דז"א שהם
מס' דעשר רבועי הוי"ה פשוטות חוץ י"ם דכל בחינה ובחינה
מהבחי' הג"ל דנוק' שהם יעקב ורחל.

ללם

סקי' יאא יוד הי ויו הי
שרי'הרה יוד הי ואו הי
ואג וני יוד האואו הא
חנק היה יוד הה וו הה

יוד הי ויו ^{אחי"ה 6025}הי
יוד היואוי יוד היואוי
יהוה יוד הא ואו הא
י יהו יהו יהוה

ללם דלח' צי"ם דטוקנא

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
נ'כלי חכמה דטוק'
יוד הא וו הוה
יוד יודתא יודתא
וויה הא וו הא
ייה יהו ידוה

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

נ'כלי חסד דטוק'
אלף למד
אלף אלף למד
אל

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו
נ'כלי נלח דטוק'

אל
א אל
ב ם

16025

אהיה
יהוה

י ית יהו יהוה
יוד הא ואו הא
יוד תא יוד תא וואו יוד תא וואו תא
י ית יהו יהוה

אהיה
יהוה

י ית יהו יהוה
יוד הה וו הוה
יוד יוד הח יוד הח וו יוד הח וו הח
יוד יוד תא יוד תא וואו יוד תא וואו תא

אהיה
יהוה

אלף	הי	וו	הי	אלף	הי	וו
אלף	הח	וו	תח	אלף	תח	וו
אלף	הא	וו	חא	אלף	חא	וו
אלף	הח	וואו	תח	אלף	חח	וואו

אלף למד הי יוד ם
צ ב א ו ת
ת ש ת ם א

אנ דה יד דה אנ דה יד דה
יך דה וך דה יך דה וך דה

אלף	הי	וו	הי	אלף	הי	וו
אלף	תח	וו	תח	אלף	תח	וו
אלף	חא	וו	חא	אלף	חא	וו
אלף	תח	וואו	תח	אלף	תח	וואו

שין דלת יוד
ש ד י
ש שד שדי

אקיה
יקיה

ייה יהו יהוה
אלף דלת ען יוד
א ד ג י
א אד אר ארני

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
נ'כלי צינה דטוק'
אלף הה יוד הה
אהיה

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלףתאיוד
אלףתהיוד

נ'כלי גבורה דטוק'
יהוה
אלהים
אכדסם

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלףתאיוד
אלףתהיוד

נ'כלי כוד דטוק'
אל ת י ם
א אל אלת אלתי אלתי ם
ב ם ו כ ן

אבגדהזחטיכלמנסעפצקרשת ועמה מקבלת. הנוק'

אבגדהזחטיכלמנסעפצקרשת דכל בחי' ובחי' מהבחי'

הנו' מאי' דבחי' הנו'

שלא ע"י ז"א דבחי' הנו' בכ"ב אחוון, מהכ"ב אחוון עלמן נעשו

רמ"ח איבריה ומכללותם נעשה כלי יסודה, וג"כ קבלה ה"ג מנלפ"ך

לדחי' מו' דילה וכללותם ביסודה והם המין דילה ועמה נעשה

אח"ח 6025

החותם הב' שבה הנק' ציון.

ואלו הם הב' דלחות דכל א' מהכ"ב אחוון הוא ליוז

דל"ח שזרחה י' וב' ווי"ן ומחיבור ב' נעשה □

סתומה שהוא גי' גוא"ר שהוא הכלי היסוד דנוק'

ובחיכו ב' מ"ן מה"ג מנלפ"ך דב"ן דב"ן שקבלה ע"י

הז"א שהם סוד ה"פ דין דאדנ"י. ואחד מה"ג מנלפ"ך דב"ן דמ"ה

שקבלה ע"י אימא שהם ה' אלפי"ן דה' אדנ"י המחתקים לה"פ דין.

מנצפך
מנצפך

ם ג צ פ ך מאימא

אדני אדני אדני אדני

ם ג צ פ ך מזעיר אנפין

ועתה יכוין להעלות זו"ן הכוללי' הנ"ל דכל בחי' ובחי' מהבחי' הנ"ל

לחיק או"א דהבחי' הנ"ל ויקחו המ"ד והמ"ן דאו"א הנ"ל

ועי"ז יחזרו פז"פ ולזווגם בסוד נ"ר.

אוצר החכמה

יאההויהה נכחרים

יאהלוההים נחכ"ד גי' נ"ר

יאהרוגהי נז"ח

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' את הרי"ו התחתון שהוא רבוע

הוי"ה פשוטה ורבוע הוי"ה דהפי"ן שהוא בני' קצור ועד,

ועי"ז נעשה כלי דמ"ן ליסוד דנוק' שהוא בחי' □ סתומה דלעולם.

י יה יהו יהוה

יוד יוד הוה יוד הוה וו יוד הוה וו הוה

ולהמשיך

אח"כ יסין לסמשיכס למקומס כמו שהיו בתחילה אח"א ויכוין
להעלות כל מה שיש ע"ג רישא דז"א דכל דבחי' הגז' והוא
כל הללס דפניס וא"ח והוא כל הללס דישי"ס או דאבא או דא"ח
דכל דבחי' הגז' עס המ"ו שבהס עס הגרנח"י המלוכסיס עס
הבירוריס דפניס הגז' שעלו ונחו ע"ג רישא דז"א מהבחי' הגז'
להעלוהס כולס למ"ן ליססו"ת דכל דבחי' ובחי' מהבחי' הגז'. וכעד"ז
ממש עוסיס זו"ן דבחי' הגז' ומזרריס מזירורי הפניס דבחי' הגז'
דיססו"ת ומעליס אותס למ"ן לאו"ה דבחי' הגז'. וכעד"ז עוסיס
יססו"ת דבחי' הגז' ומזרריס מזבחי' הפניס דבחי' הגז' דאו"ח ומעליס
אותס למ"ן לא"ח ונוק' דבחי' הגז'. וכעד"ז עוסיס או"ח דבחי' הגז'
ומזרריס מזבחי' הפניס דבחי' הגז' דא"ח ונוק' דבחי' הגז' ומעליס
אותס למ"ן לע"י ונוק' דבחי' הגז'. וכעד"ז עוסיס א"ח ונוק' דבחי'
הגז' ומזרריס מזירורי הפניס דבחי' הגז' דע"י ונוק' דבחי' הגז'
ומעליס אותס למ"ן לפר' שלמעלה מהס וכעד"ז עוסיס כל הפרלו'
מזה לזה עד רוס המעלות. אה"ח 6025

גם יכוין להפלות כל הכידורים הגז' דכל בחי' ובחי' מהבחי' הגז'
 לע"ס דא"ק דכל בחי' ובחי' מהבחי' הגז'.

אֱתִיָּהּ

יְהוָה

אֱתִיָּהּ

אוצר החכמה

אֱתִיָּהּ

יְהוָה

יְהוָה

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

אֱתִיָּהּ

אֱתִיָּהּ

אה"ח 6025

יְהוָה

יְהוָה

יוד הי ויו הי

יְהוָה

אֱתִיָּהּ

יְהוָה

יְהוָה

יהוה

יהוה

אֱתִיָּהּ אֱתִיָּהּ

יְהוָה יְהוָה

יהוה

אֱתִיָּהּ

אֱתִיָּהּ

יְהוָה

יְהוָה

וד י יו י

וד י יו י

אב הג יג דג

אב הג יג דג

יג דג וד הו

יג דג וד הו

וד י יו י :

הי ויו הי

יוד הי וואו הי

יוד הי וואו הי

יוד הי וואו הי

הא וואו הא

יהוה יוד

יהוה יהו

יהוה יהו

ולוחג

(5)

רפ"ח

לזווג טעמי ע"ב וטעמי ס"ג דא"ק דכל הכחי' הגז' דפנימיו' וחי'
ומוליאים י"ם דמ"ה ממלח דא"ק עם תשלום י"ם דב"ן היולאים
מעניי א"ק ויורדין המו' הגז' לנה"י דעתיק.

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי אוצר החכמה

יאההויהה יאההויהה

ולזווג החכ"ד חנ"ס דנה"י דעתי' **איההויהה** ומוליאים טי'
חו"ב דחו"ב דז"א, מעורבת עם חילו' עתי' לחכ"ד חג"ת דחג"ת דא"א.

ולזווג החכ"ד חנ"ס דחנ"ס דא"א **איההויהה** ולהמשיך החו"ב
דחו"ב דז"א מעורבת עם חילו' ופנימיו' אור דא"א למזל העליון.

ולזווג הנה"י דנה"י דעתיק **איההויהה** ולהמשיך טיפות החו"ג
דחו"ב מעורבת עם אור עלמות עתיק לנה"י דחג"ת דא"א.

ולזווג הנה"י דחג"ה דא"א **איההויהה** ולהמשיך טיפות החו"ג
הגז' מעורבת עם אור עלמות א"א למזל העליון.

ולזווג הב' מזלות כולר ונקא שהם ע"ב וקס"א ארה"ח 6025

יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

וממשיכי' ד' מו' דחכמה לחכ"ד דאבא דפר' הגז' וד' מוחין דבינה
לחכ"ד דא"י דפר' הגז'.

ויכוין שמרבווי האורות נסדק היסוד דעתיק שבחזה דא"א ומחגלים
כל החו"ג שבו ואז נעשה אבא ויש"ם היונקים מן החסדים
פר' א' וא"י וחכונה היונקים מן הגבורה פרלוף א'.

ויכוין שיעלו ישסו"ח הראשונים וילבישו לאו"א עילאין ויזדווגו בכלים
הפנימיים שלהם.

בז"ת

בחכ"ד

בכמרים

יאהדונהי

יאהלוההים

יאההויהה

יהח

יהוה

אהיה

יכוין לעורר מ"ן ומ"ד שהם הוי"ה ואהי"ה
בני' ע"י נשמה וחייה שלו.

יאהויהה

ומזדווגים והיא מעלה מ"ן ע"י נשמתו וע"י
ס"ג ואבא משפיע מ"ד ע"י חייתו וע"י
שם ע"ב.

יוד היווה יוד הי ואו הי
אוצר החכמה

ויורדין המו' הגו' דחו"ב מחו"ב שלהם ליסודותיהם וטיפות החו"ג
מדעותיהם לעמרת יסודותיהם ואז אי' מעלה מ"ן והם חכמות
וחסדי' דמוחין שלהם שהם חמ"ן ודה"י דחסדים דללס דאי' והם ת"ה
דב"ן ומחלבים ביהוד וחלי' השמאלית דיסוד דאבא ומשמיים לבינית
וגבורה דילה. אה"ח 6025

וגם אבא משפיע מ"ד והם הבינות וגבורה שהם בג"ה ודה"י דגבו'
וללס דאבא והם ב"ן דמ"ה ומחלבים בגלח וחלי' הימני דיסוד
דאי' ומשמי' לחכמות וחסדים דילה ואז נעשה אבא כולו ממ"ה שהם
מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואי' כולה דב"ן שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן.

ויולאים ב' ללמים הגו' דאו"פ דפנים דז"א מיסודות דיסו"ת הראשונים
ומחלבים בפנים דפנימיו' דכחב"ד דחו"ב וכתר דנה"י
דיסו"ת, או דכחב"ד דה"פ דכל אי' מפר' או"א, או דכחב"ד דה"פ
נה"י וחג"ה דדיקנא דא"א.

ומולאים הארת המקיפים שלהם מחוץ לכחב"ד הגו' והם ה' דללס,
ומניחים שורשיהם שם שהם כחב"ד דב' הללמים הגו',
ושאריהם שהם חג"ת ונה"י דב' הללמים יורדים ומחלבים בפנים
דפנימיו' דחג"ת דפר' הגו' דיסו"ת, או דאו"א ע"י, או דיקנא
דא"א הגו'. וגם שם מוליאין הארת המקיפים שלהם מחוץ לחג"ת
והם ה' דללס, ומניחים שורשם שם שהם החג"ת דב' הללמים
ושאריהם שהם הנה"י דב' הללמים יורדים ומחלבים בט' פרקין
דנה"י בפנים דפנימיות דיסו"ת או דאו"א ע"י. או דדיקנא דא"א.

ויורדין עמהם גם המו' דפנים ואח' שהוא הללס דג"ר דפר' הגו'
דיס"ם או דאבא, או דא"א. ועומדים בה הג' ללמים הגו'
דפר' הגו' לאו"מ ע"ג רישא דגוק'.

עתה

ב' ללמים דלח' ופני' דפני' דיססו"ת

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה

ג' כלי חכמה דנוק'
יוד הא וו הה
יוד יוד הא יוד הא
וו יוד הא וו הה
יה יהו יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה
יוד הא ואו הא
יוד יוד הא יוד הא ואו הא
יה יהו יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה
יוד הת וו הה
יוד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה
יוד יוד הא יוד הא ואו הא

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה

ג' כלי צינה דנוקבא
אקף הה יוד הה
אהיה
אה אה אהי אהיה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דנוק'
אלף למד
אלף אלף למד
אוצר החכמה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה
אלף למד הי יוד סס
צכאוה
השהפא

ג' כלי גבורה דנוקבא
יהוה
אלהים
אכדשם

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה
יהוה
ג' כלי נלח דנוק'
אל

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה
שין דלת יוד
שדי שדי

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה
ג' כלי הוד דנוקבא
אלהים

אל
אאל
בם
ג' כלי מלכות דנוק'
אלף דלת גון יוד
אדני

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה
ג' כלי מלכות דנוק'
אלף דלת גון יוד
אדני

אלהים
אל אלה אלהי אלהים
בסוכן

לחח"ן בנ"ה דת"י דכחב"ד וחג"ה ונה"י דפני' דלח' ודלו"פ דפני' דצינה
או דחכנו' או דכתר דיעקב ורחל דפד' הנו' ואו חקף ומיד ממיל' חוזרים
ימסלקי' כל הד' ללמים מהנוק' הנ"ל ועולים וגמים ע"ג רישא דז"א.

ויכוין להמשיכם בז"א חח"ן כג"ה דת"י דכח"ב וחנ"ס ונה"י דלוא"פ
 דלח' ודלוא"פ דפניס דב"י דז"א (או דכמה) (או דכהר דז"א)
 ולהמשיך הארתם לנוק' דפר' הגז'.

אוצר החכמה

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה ג' כלי בינה דז"א אלף אלף הא אלף הא יוד אלף הא יוד הא אקף הא יוד הא א ה י ה</p> <p>אהיה אהיה יהוה יהוה ג' כלי מסד דז"א א אל אלו אלוה א ל ו ה אלף למד</p> <p>אהיה אהיה יהוה יהוה ג' כלי נלח דז"א י ה ו ה צ צב צב צ ב צ</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אקף הי יוד הי יוד הי ויו הא יודתי יודתי ויודתי ויודתי אהיה אהיה יהוה יהוה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה אהיה אהיה יהוה יהוה ג' כלי ת"ס דז"א יוד הא ואו הא י יה יהו יהוה י ה ו ה אהיה אהיה יהוה יהוה ג' כלי יסוד דז"א יאהדונהי שין שין דלח שין דלח יוד שין דלח יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יה יהו יהוה יוד הא ואו הא אהיה אהיה יהוה יהוה ג' כלי מסד דז"א א אל אלו אלוה א ל ו ה אלף למד אהיה אהיה יהוה יהוה ג' כלי נלח דז"א י ה ו ה צ צב צב צ ב צ</p>
---	--	--

להמשיך הארה לחח"ן כג"ה דת"י דכח"ב וחנ"ס ונה"י דלח' ופניס
 דלח' ולוא"פ דפניס לנוק' דכל הפרעו' הגז'.

אח"כ יאמר הרמ"ח חיבות דק"ש לחקן רמ"ח איברי הו"א ועמסם
 יחקן פ"ר הנוק' ויכוין בכלל' פרשה א' לחקן כחב"ד דו"ן.
 ויכוין כי צפרשה א' יש בה ה' פסוקים נגד ה"ח המאירים מחכמה
 שבו לחסדים דדעת דו"א ומאירים ומתקנים כתר דחוי"ב ודעת ק"ל
 דרחל וה"ח אלו רמחים צר"ח וס"ח ה' פסוקים אלה שהם ה"פ
 כ"ה שהם ה' הוי"ו"ח אלא שיכוין אותם דב"ן וגם הם ה"פ ב"ן
 הנמלאים במקלה ר"ח פרשה זו שהם סוד המ"ן דנוק' שלריך לכוין
 בק"ש ששל המט"ר.

גם יכוין לחקן ג"כ רמ"ח איברים לכל נשמה מהגשמות הקרי והשו"ל.
 ויכוין ג"כ לעשות נשמתו מרכבה לאלו הרמ"ח חיבות ובהם תחלבש
 בעלותה אל אדוניה בלילה. ויכוין בקריאתה להפריד בין הדבקים
 שהם ששים אותיות שוות וסמוכות זו לזו שהם כנגד הו"ק דמ"ה
 וב"ן דו"ן הדבוקים יחד אב"א כל א' כלולה מעשר שהם ששים.
 ויכוין כי מעתה מתחיל לנסור אותם ע"י החסדים המתפשטים בהם
 עתה בקריאת הפרשיות אלו ובנרמז עליהם איתיות.
 גם יכוין במ"ב דאבגיה"ן וכו' ויכוין לעשות ראשו מרכבה אליו.

יכוין לקיים מ"ע לאהוב את ה'

א

ואהבת גי' צ"פ אור שבב' שלישי
 ח"ח דו"א להמשיכם לכתר
 דנוק' הנק' את

ג

ב

את * יהוה אלהיך יאהרונהי *

לקיים מצות לא תשא

- א כתר דחסד דמ"ה דמ"ה
 וב"ן דו"ן
- ב חכמה דחסד דמ"ה דמ"ה
 וב"ן דו"ן
- ג בינה דחסד דמ"ה דמ"ה
 וב"ן דו"ן
- ד חסד דחסד דמ"ה דמ"ה
 וב"ן דו"ן
 החי"ג

אהיך בכל גי' ב"ן יוד הוה (ה)
 ג. ג. ד. ז
 לבבך יכלול חסד בגבור' וגבו' בחסד
 ובכל נפשך יכלול גם הנוק' עם

ס"ג דא"ק טהם טעמי ע"כ עם טעמי ס"ג.

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יא הה וי הה אי הה יו הה

אוצר החכמה

ומולאים הי"ם דמ"ה ממלח דא"ק עם חסלוס ע"ס דב"ן היולאים
מעניי א"ק הנוגעים לבירורים הנז' וגמשיכ המו' לעת' ויורדים
ומחלכשי' בנה"י דעת'.

ויכוין לזווג חב"ד חג"ת דנה"י דעת' איהיהיורה ולהמשי' מהם
הארת טיפות חו"ב דחו"ב דז"א, לחב"ד חג"ת דחג"ת דא"א.
ויכוין לזווג החב"ד חג"ה דחג"ה דא"א איהיהיורה ולהמשיך
טיפות הנז"ל למזל העליון.

גם יכוין לזווג הנה"י דנה"י דעהיק איהיהיורה ולהמשיך טיפות
חו"ג דחו"ב דז"א מעורבת עם עלמות אור דטהיקא לנה"י דחג"ת
דא"א שהם החרין כחפין.

ולזווג הנה"י דחג"ה דא"א איהיהיורה ולהמשיך טיפות הנז'
מעורבת עם עלמות אור א"א ג"כ למזל העליון.

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד וגקה

יוד אלקה הי הי ויו יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחב"ד דאבא וד' מוחין דבינה לחב"ד
דאימא. גם יכוין שעי' רבוי האורות נסדק היסוד ומתגלים כל
החו"ג ועי"כ נעשי' אבא ויש"ס פר' א' ואבא עם תבונה פר' אחד
ויורדין או"א עי' ומחלכשי' ביסכו"ת הראשונים.

ויכוין

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות

י א ה ה ו י ה ה כמרים

י א ה ל ו ת ה י מ כחכ"ד

י א ה ד ו נ ה י כו"ח

איהיהויה זווג פנימי רוחא ברוחא דאו"א אחר הזוג המילון
דגופא בגופא דאו"א.

ואז נמשכין ד' מוחין דחכמה שבחכ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג
למלכותו. וכן יכוין להמשיך ד' מוחין דבינה שבחכ"ד דא"י החו"ב
ליסודה והחו"ג למלכותה. ויכוין להמשיך הטיפות הנ"ל מעורבות עם
מילו' אור דאו"א. אוצר החכמה

יוד ^{אה"ח 6025} ה י ו ה י ה י ה י גס יכוין להמשי' הג'
יוד ה י ו ה י ה י ה י ע"ב מחכ"ד דאבא
ליסודו ומיסודו ליסוד
יוד ה י ו ה י ה י ה י דא"י שהם רי"ו העליון
והם רי"ו אחריות דוים"ע ויב"א וי"ע ועי"כ יכוין לכונן ולתקן אה
הכלי דמ"ן דיסוד דא"י.

ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שא"י מעלה מ"ן שהם החכמות
והחסדים שהם מ"ה דב"ן והם מח"ן ודת"י דחסדים דללס דא"י
וגותנס לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם הבינות והגבורות שהם ב"ן
דמ"ה והם בג"ה ודת"י דגבורה דמו' דללס דאבא ועי"ז נכלל הללס
דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדים שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן.
ומתלבשי' ד' מוחין בנה"י חכמה בנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם
ללס דאחור. וכטד"ז נכללו המו' דללס דא"י ונעשה כולו מבינות
וגבורות שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשי' ד' מוחין הנו' בנה"י
דילה חכמה בנלחה בינה בהודה חו"ג ביסודה והם ללס דאח' דבינה
דנה"י דאו"א.

בריר ש"ק דג"פ כח"כ דנה"י דחג"ת דיססו"ת.

ואז

קריאת שמע

לט

ישסו"ת וישסו"ת מבררים בירורי או"א וכו', אבל בבחינת האחור זו"ן מבררים בירורי אחוריים דאו"א וישסו"ת. ושורש זה עיין במבוא שערים שער ב' חלק ב' פרק ו'.

אך זו היא שקשה מ"ש בסידור במלת אחד לזווג חב"ד דחג"ת דא"א וחב"ד דנה"י דעתיק, שזה הוא ממ"ש בפרק ו' משער הנסירה, ושם כתוב זווג ח"ג דא"א ונ"ה דעתיק לכד, ולא הוזכר ת"ת דא"א ויסוד דעתיק, ועיין מ"ש באמת ושלוש דף ט' [בשמ"ש שער ז"א סוף פ"ב]. ואפשר לומר משום דאין זווג אלא ע"י קו האמצעי המכריע ביניהם וצ"ע. (ס"ה עיין בנהר שלום דף ט' ע"א [בשמ"ש שער ז"א סוף פרק ב' אות ב'] שכתב כי אין הטיפה עוברת דרך יסוד דעתיק אלא דרך נו"ה שלו עי"ש. שוב ראיתי דבשער או"א פרק ד' מ"ב שכתוב שם שהמוחין דאו"א נעשין ע"י חג"ת דא"א ונה"י דע"י ועי"ש).

ומ"ש בסידור במלת אחד ויכוין לזווג או"א וכו' זווג פנימי רוחא ברוחא. דע שכך צ"ל, ומתלכשים בישסו"ת הא' ויכוין לזווג או"א דפני' דפנימיות ומזדווגים בבחינת כלים דחיצוניות דפנימיות יאהויה"ה, והוא משום* שהמוחין י"ב ע"ד הנכנסין עתה הם בחינת מוחין דאחור, לא כן באהבה שמזדווגים בכלים דפנימי' דפנימי', והזווג הזה כלול מג' זווגים ס"ב הוי"ה ואהי"ה בכתר הוי"ה

שלמעלה מהם וכמה שכנגדם בפרצו' הא"ק], והוא הכירורים הנו' הם לפרצוף הג' דאו"א, עד"ז הכירורים דזו"ן נתקנים ע"י ישסו"ת ובינה דזו"ן דא"ק שבתוכם שהם לפרצוף הג' דזו"ן, וכעד"ז בירורי ישסו"ת ע"י או"א ובינה דבינה דא"ק, ועיין באמת ושלוש [בשמ"ש ד"ה כאופן] בפרק א' משער התיקון.

ברם יש בחי' אחרת, והוא שגם לכל המשכה והמשכה דזו"ן אפילו לבינה שלו דחול צריך ליקח צלמי המוחין מכל פרצוף שעליו, דהיינו מישסו"ת עד למעלה ראש האצילות ויותר ויותר. וא"כ צריך להזדווג בחי' זו"ן דא"ק שבתוכם, דהיינו כח"ב דזו"ן שבתוך א"א ואו"א וישסו"ת, ולהלביש המוחין הנזכרים בצלם הנמשך מהם עד שנמשכים בזו"ן וכמ"ש בסידור במלת באהבה. אך מנה"ש דף מ"ג ומ"ד ודף ס"ה [בנד"מ דף כ"ז ע"ג ודף ל"ה ע"ג] משמע שבירורי זו"ן עולים למעלה. ומיהו מדף ס"ה [בנד"מ דף ל"ה ע"ג] לא תברא, דאפשר לומר דהתם כיון שתיקון זו"ן הוא ע"י זווג חיד וגרון דא"א צריך שיעלו הכירורים להתם, ואפשר לחלק בין בירורי האחור ובין בירורי הפנים. ומ"מ בסידור אף^ס בכירורי האחור באחד אינו כתוב כמ"ש בנה"ש שעולים למעלה אלא דוקא כ"א לפרצוף שמלעלה ממנו^ס, ועיין במטבע הכרכה. אבל בדבר זה יש חילוק בין בירורי האחור לבירורי הפנים, והוא כי בבחינת הפנים זו"ן מבררים בירורי

סו. תיבת אף הקיף השד"ה ז"ל וכתב: עיין אות נ"ב (מכת"י).

סז. שד"ה: גלע"ד דמ"ש בסידור באחד גם יכוין להעלות כל הכירורים עד ע"ס דא"ק וכן בהקדמת באהבה, צ"ל דכוונתו שכל כירור נתקן ע"י פרצוף שכנגדו בא"ק וזה נקרא שעולים כל הכירורים עד ע"ס דא"ק וק"ל (מכת"י).

סח. כל המוקף הוא הערה מהרב המחבר ולה"ה בגליון הכת"י.

סמ. שד"ה: עיין בסידור הרש"ש ח"ב דף ל"ו ע"א בהגהת היא"ה ז"ל באות ב' מ"ש בזה, וסיים שם, והוא לא כמ"ש בספר עלי נהר וכו'. **ונלע"ד** דהרואה דברי הרב על"ן כאן במקומם יראה שגם הוא סובר דבמילת אחד צריך ב' זווגים, שכתב ח"ל: ומ"ש בסידור במילת אחד יכוין לזווג או"א וכו' היווג הזה כלול מג' הוי"ה ואהי"ה (והוא זווג חיצון) וכו' כדמיון זווג חיצון דאו"א במילת שמע עכ"ד. **הרי** מבואר דס"ל דבמילת אחד ג"כ צריך לזווג חיצון, א"כ מ"ש אח"כ: והנה במילת שמע עשינו זווג חיצון באו"א התמידי

דחג"ת דא"א חו"ג דחו"ב דז"א, עיין בשער הולדת או"א פרק ו' ובשער דרושי הצלם פרק א' ופרק ו' משער הנסירה ובדרוש הדעת דרוש י"ט המובא בנה"ש דף קי"ז ע"א [בגד"מ דף מ"ב ע"א], דמב' פרקי הידים ופרקין עילאין דנה"י דע"י שבתוכם שנעשה מהם חכמה דאבא וחכמה דאימא אשר אח"כ בעת החילוף עמדו בנצח והוד דאבא ומהם נעשה בז"א חכמה ובינה שלו דמצד אבא הנק' חכמה דז"א כנוכר שם בדרוש הדעת דף קי"ז ע"ב [בגד"מ דף מ"ב ע"ב], ומב' הזרועות ופרקין אמצעים [דנה"י] דע"י [שבתוכם] שנעשה מהם בינה דאבא ובינה דאימא אשר אח"כ בעת החילוף עמדו בנצח הוד דאימא ומהם נעשה בז"א חו"ב שלו דמצד אימא הנק' בינה דז"א כנוכר שם, ומתרין כתפין [דא"א] ופרקין תתאין דנה"י דע"י שבתוכם נעשה מהם חו"ג דחכמה וחו"ג דבינה. אלא שמה שסיים וכתב שמזדווגים הב' מזלות ומורדין ד' מוחין דחכמה לחב"ד דאבא וד' מוחין דבינה לחב"ד דאימא ע"ד הנז"ל, קשה, שכיון שקאי השתא קודם החילוף אם כן צריך להוריד ד' מוחין דחכמה הנעשים מב' פרקי הידים והכתפין לחכמה ועטרא דחסד דאבא ולחכמה ולחסד

ואלהי"ם בחב"ד והוי"ה אדנ"י בז"ת שלהם, כדמיון זווג חיצון דאו"א במלת שמע אשר גם הוא כלול מג' זווגים. ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא אהי"ה הוי"ה אחר הזווג החיצו' דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א של כ"י האר"י זלה"ה שכתוב שם שב' זווגים יש באו"א זווג רוחא [ברוחא] שהוא דנשיקין, זווג גופא בגופא, זווג גופא תמידי זווג רוחא אינו תמידי אלא נעשה ע"י הצדיקים כמסירת נפשם עק"ה. וכעד"ז בזו"ן יש ב' זווגים, זווג נשיקין רוחא ברוחא, זווג גופא בגופא. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצו' גופא בגופא דאו"א התמידי, ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא איההייה"ה שהוא זווג הפנימי, וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא יאהדונה"י ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. זווג זו"ן דרוחא ברוחא הוא דוקא כיום, שכן מוכח שם מדברי הרב היכא דיש נפ"א, ועיין בסדור הארוך דמבואר ככל אשר כתבתי, וק"ל. מד. מ"ש בסידור כי מזווג חב"ד דנה"י"ב וחב"ד דחג"ת דא"א נמשך חו"ב דחכמה דז"א, ומזווג חג"ת דנה"י"ב וחג"ת דחג"ת דא"א חו"ב דבינה דז"א, ומנה"י דנה"י דע"י ונה"י

ועכשיו באחד אנו מזווגים רוחא ברוחא וכו', ר"ל מלבד זיווג התמידי שעשינו בשמע צריך עתה במילת אחד זיווג פנימי וצריך שיהיה קודם לו עתה באחד זיווג חיצון. ומעמו ממ"ש רבינו בשער חו"פ פ"י ח"ל: לעולם א"א שידווגו הכלים הפנימיים בלתי החיצוניים אבל להיפך אפשר. וכ"כ רבינו הרש"ש ז"ל בנה"ש בכוונת הברכה תחילה זיווג חיצון. ובוה אתי שפיר מ"ש עוד הרב על"ן: וכעד"ז בזווג זו"ן וכו', כי לכאורה קשה מ"ש וכעד"ז, כי הלא במילת מלכותו אין כתוב בסידור כי אם זיווג פנימי, אמנם בפסוק שמע אנו עושים ב' זווגים, וכפי מ"ש אתי שפיר, והוא כי מ"ש במילת מלכותו עושים זיווג רוחא ברוחא, ר"ל ובדאי שקדם לו זיווג חיצון כי זה בלא זה אי אפשר. ומה שפירש הרב יא"ה ברברי הרב שמן ששון קשה דא"כ למה ליה למימר מעות סופר, הלא כן הוא בסידור זווג הפנימי אחר זיווג החיצון. ותו לפי פירושו יהיו דבריו סותרים למ"ש בכוונת הברכה [דס"ל דזווג פנימי קודם] עיין בספר פ"ע דף ב' ע"א ד"ה אך דע יעו"ש. וההפך בין העל"ן ובין הש"ש הוא כי לדברי העל"ן זיווג חיצון קודם, ולדברי הש"ש זיווג פנימי קודם ואח"כ חיצון כמ"ש בסידור (מכת"י).

ע. שד"ה: דעתיק (מדפו"י).

עא. שד"ה: צ"ל דעתיק [במקום דנה"י] (מדפו"י).

סידור תפלה להרש"ש

מה

מלכותו יכוין להמשיך לנוק' ב"פ דהוד דב"ן דז"א - לכן לא נכמוז באותיות הפסוק.

יכוין למלאת ד' אלפין שבכתר דללא **אלה אלה אלה** ושארית העק"ב אורות שהם ד' ה"ה דד' אהיה ב' דיודין וא' דאלפין וא' דהסין יכוין להמשיכם ללאה בפקדון לצורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי **הא יוד הא** **הה יוד הה**
ועתה ישפיל ראשו ויכוין לבושי ה"ח לבושי ה"ג
להמשיך לרחל עשרה אהיה **אהיה אהיה** לבושי ה"ג
שהם גי' ליק"י מי' לבושי **אהיה**
המו"ג שבדעת דזעיר דאל"י **אהיה אהיה**
לנקוד' הכתר דרחל העומדת

בצרי' הנק' **קדירה** שהוא כמספר אלהים דיודין וי"ג אותיות וה' אותיות הסורס והכו'. **אף למד הי יוד ממ** **אף למד הי יוד ממ**
גי' ש' **אלהים** י"ג אותיות
ה' אותיות והכולל.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ בגבורה דז"א. וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם ביהוד דז"א וכנגדם ו' אותיות **מלכותו**.

בק"ש דיוצר יכוין למסור עלמו למיתה לחבר זו"ן בצמ"י רוחא ברוחא יאהדונהי: **רעולם**
יכוין לתקן ו"ק חג"ת ונה"י דלאה ילהמשיך בהם מילוי ד' אלפין שבכתרא **אלף אלף אלף אלף**.

גם יכוין להמשיך לה מאחוריים דא"י ריבוע ס"ג וי' אותיות. **יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי ואו הי גי' לעולם.**

גם יכוין בד' אותיות **דלעור** מלעולם להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ ת"ת דב"ן הרי ד"פ דת"ת דב"ן דז"א כנגד ד' אותיות **דלעור**.

ועד בד' אותיות **ע"ד** דועד יכוין להשאיר צ"פ תחאין דיסוד דב"ן ליסוד דז"א. ויכוין לחבר פ"ת דת"ת דמ"ה דז"א עם ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א. וכנגדם ד' אותיות **יהודה** ולהמשיכם לנוק'. וב"פ עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שכנגד ב' אותיות **מ"ן** דלעולם ועד שהם כמספר מילוי דע"ב **וד י יו י** יכוין לחלקם פרק א' בת"ת דמ"ה ופרק א' ביסוד דמ"ה דז"א. גם יכוין לתקן מל' דלאה וכתר דרחל ולהמשיך לה ד"פ ה"ה פשוטים מעק"ב אורות שנשארו במצ"ד דלאה שלקחה לבתרה **היה היה היה היה**.

בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מזו"ן דאל"י מבחי' פנימיות דפנימיות (*) (ממוחין דו"ק דזו"ן דאל"י) מו' פנימים שלמים לאו"א דבריאה ועי"ז יזווגו וימשיכו מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן דבריאה :

בק"ש

(*) א"ה בסידור הקלה לא כתוב כ"ז רק בקלת סידורים כתוב כן לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין בפחה עינים דכ"ה ע"ב במלת בשבמל"ו מ"ש ע"ז וע"ש. **(יב)**

נמצא כפי זה שרץ לכוין במלח ברוך לזווג כל החמשה פרטופים דפרטוף תג"ת הנו' ולכלול אחסם בכחי' שני זיווגים זיווג א' בפרטופי נה"י ותג"ת דתג"ת הנו' הנק' סמיד פרטופי פיצור וניקה ונקרא חלונות בערך פרטופי חב"ד הנק' סמיד פרטופי גדלות ונקרא פנימיות. זיווג ב' בפרטופי חב"ד דתג"ת הנו' דפרטופי חב"ד העליונים ודא"ל ויסב"ת ולהמשך מזיווג חילון דנה"י ותג"ת הנו' בג' מילות אזה ה' אלהיט מוחין והם בערך מוחין דפיצור וניקה עם נרנח"י דנ"ר דנרנח"י דרוח לב' פרטופי נה"י ותג"ת דפרטוף תג"ת ח"ה. ובמלת הוי"ה ימשך מזיווג פרימי חב"ד דתג"ת הנו' מוחין גדולות עם נרנח"י דנח"י דרוח למלח פרטופי חב"ד דפרטוף תג"ת ח"ה :

דח"צ דעשה דכחך שהם מקרא א"ל וטק' יסין לזווגם שג' זיווגים זיווג פתחון דנה"י ותג"ת הוי"ה והאי"ה חיווג פלין דחב"ד דתג"ת אה"ה הוי"ה ויטין להמשך מזיווג פתחון דנה"י ותג"ת הנוכר דהוי"ה והאי"ה שפע לפרטופי נה"י ותג"ת דא"ל ויסב"ת ומזיווג פלין דאה"ה הוי"ה דחב"ד דתג"ת הנו' יטין להמשך מספר פ"ב ס"ג מ"ה כ"ן מפנים דמלכות דתכמות דח"צ וח"צ דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דתג"ת דא"ל לפנים דמלכות דח"צ וח"צ דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דתג"ת דא"ל לפנים דמלכות דחב"ד דתג"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דתג"ת דא"ל ותכונה :

ואחר ק' (ה) במלית מלך טעולם יטין להפלות המוחין עם הנרנח"י דנרנח"י דרוח דחמשה פרטופי חב"ת סג"ל ח"ה עם חלקי בירורי הכלים וחלקי אורחם דרפ"ח דחב"ד הכוללים דאורח הפרטוף דפנימיות דאבי"ע (במלות שהם דפיצור דפנימיות דא"ל) (במלות מפניות דחלונות דא"ל) (דברכה הנהגין דבריאה) המתייחסם לאותה המלכות א"י ההגאה וכמ"ס בע"ה וגם בקיוד כל פרע ובפרט בנתינתו דבע"ה ויטין להעלות למ"ד ומ"ן לפרטופים הפנימיים דחב"ד דיסב"ת ודא"ל דא"ל דעסיק יומין ולזווגם ולהמשך נכס ללמי המוחין דמ"ה וב"ן פנימיים ומקופים עם נרנח"י דנח"י דאורח הפרטוף המתייחס לאותה המלכות או ההגאה. ובמלת אשר ימשך ללמי המוחין סג"ל ליסודות דיסב"ת ובמלת קדשו ימשך מקופי ל"מ דללמי המוחין דתכמה דא"ל לחב"ד ותג"ת דפרטופי חב"ד דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן דתכמה ח"ה. ובמלת במחוסו ימשך מקופי ל"מ דללמי המוחין דבינה דא"ל לחב"ד ותג"ת דפרטופי חב"ד דב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן דבינה דרו"ן. ובמלת איוט ימשך הספשות פקופי ל"מ הנו"ל דרו"ק דא"ל לחב"ד ותג"ת דפרטוף ז"א דא"ל ובסיוסם הכרעה ימשך מהספשות המקופים הנו' דמלכות דא"ל לחב"ד ותג"ת דמלכות ח"ה השריית ולכל פרטופי ב"ע : **ובברכת** הנהגין יטין כג"ל עד סוף טנה מלך טעולם אלא שהוא באבי"ע דבריאה כג"ל ואח"כ במלח ברה יטין להמשך ללמי המוחין ליסודות דיסב"ת כמו טנה מלה אשר יטין להמשך מקופי ל"מ דללמי המוחין דח"צ דא"ל לחב"ד ותג"ת דמ"ה וב"ן דפרטופי חב"ד דבריאה דא"ל ח"ה דא"ל דבריאה :

יכוין לזווג פרטופי נה"י ותג"ת דתג"ת דא"ל ויסב"ת אה"ה הוי"ה ולהמשך ולפולח מזיווגם ג' מלוי פ"ב ס"ג מ"ה עם ג' מ"ב דאורחות דפשוט ומלא ומלא דמלא דע"ב ס"ג מ"ה מפנים דט"ס כח"ב חב"ת נה"י דחב"ד דחח"ן בנ"ה דמ"ה דנה"י ותג"ת דתג"ת עם נח"י דנרנח"י דרוח דרוח דמ"ה. וב"ן מלובם כהם :

יכוין לזווג פרטופי חב"ד דתג"ת דא"ל ויסב"ת אה"ה הוי"ה ולהמשך מספר פ"ב ס"ג מ"ה כ"ן מפנים דמלכות דתכמות דח"צ וח"צ דתג"ת דא"ל ויס"ס ליסוד דפרטוף חב"ד שלהם ומספר קס"א קמ"ג מפנים דמלכות דתכמות דח"צ דתג"ת דא"ל דא"ל ויסב"ת ליסוד דפרטופי חב"ד שלהם שבו עם קנ"א מלוי"ר בראותו כג"ל :

אתה (ג) יטין להמשך מיסוד דפרטופי חב"ד דתג"ת דא"ל ויס"ס מספר פ"ב ס"ג מ"ה כ"ן סג"ל עם ה' חסדים ה' היות ליסוד דפרטופי חב"ד דתג"ת דא"ל ותכונה ואח"כ יכוין להמשך מיסוד הנוכר דאמא ותכונה מספר כל הסעפה שמוס דע"ב ס"ג מ"ה כ"ן קס"א קמ"ג קנ"א עם החמשה חסדים למלכות פטרם יסוד דאמא ותכונה שהיא בחינת שלשה שמוס קס"א קמ"ג קנ"א וס' בה ס"ג חמשה הוי"ת ויחבר ה' חסדים עם ה' גבורות סג"ל :

ע"ב **יכוין** להמשך מלוי (ד) דע"ב עם אופיות דמ"ב דפשוט ומלא ומלא דמלא דע"ב סג"ל הנמשך מפנים דט"ס עליונות דחב"ד דחח"ן דפרטופי נה"י ותג"ת דתג"ת דא"ל ויסב"ת עם נח"י דרוח דרוח דתג"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה דתג"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה מלובם כהם לפנים דט"ס עליונות דחב"ד דתג"ת דפרטופי נה"י ותג"ת דתג"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דמ"ה דרו"ן :

יהיה יטין להמשך מלוי דמ"ה עם אופיות דמ"ב דפשוט ומלא ומלא דמלא דמ"ה הנו"ל הנמשך מפנים דט"ס עליונות דחב"ד דתג"ת דפרטוף נה"י ותג"ת דתג"ת דא"ל ויסב"ת עם נח"י דרוח דרוח דרוח דתג"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דמ"ה מלובם כהם לפנים דט"ס עליונות דחב"ד דתג"ת דפרטופי נה"י ותג"ת דתג"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דמ"ה דרו"ן :

פרי יטין להמשך מקופי ל"מ דללמי המוחין דרו"ק דא"ל לחב"ד ותג"ת דמ"ה וב"ן דפרטופי חב"ד דבריאה דא"ל דא"ל ודיריה :

העין יטין להמשך מקופי ל"מ דללמי המוחין דמלכות דא"ל דא"ל דא"ל ותג"ת חב"ד ותג"ת (פ"ה ע"א) דמ"ה וב"ן דפרטופי חב"ד דעשיה דא"ל דא"ל דעשיה. ואח"כ פ"י עשיית המלכה הסי' או הגאה ההגאה הסי' הנפשות בנוף האדם ממש ולא של יד ריטור לבד או יטין להמשך המוחין הפנימיים דל' דללמי המוחין הנו"ל דא"ל לנה"י דפרטופי חב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דרו"ן ודיעבד ורמל דמלטס ודכ"ע פ"ד הנו' בכרעה :

אתר ק' יטין להמשך שפע ד' המוחין ד' שמוס דמ"ה וב"ן הנו' למוחין פלגם דח"צ וח"צ דרו"ק דחב"ד דתג"ת דמ"ה וב"ן דרו"א סג"ל עשה הוה ב"ן ויק' ונקרא בשם ב"ן דהה"ן עשה יטין להמשך ולכלול המוחין הנו' בשם ב"ן הוה ולטין אורח בנ"ר אופיותו ששלה למכ"ר רל"ב. ויטין לכלול ולחבר הוי"ה ואדני שהם סוד מ"ה וב"ן דרו"ן דללמ' ופרטות. גם יטין לקשר ולחבר טקבא דא"ל הנקרא אדני' בשם הוי"ה בראשן זה כי ג' אופיות יה"א הוא הו"א ואלת ה' אחרונה היא טק' ונק' עם אדני' :

זה סדר בנות הברכה בקיצור כפי ביאור כל הני בנות הגזל :

ברוך יטין להמשך שפע מכ"ע שהוא השורש העליון לפרטופי נה"י ותג"ת דתג"ת וגם לפרטוף חב"ד דתג"ת דח"צ דכחך שהם נק' עתיק וטקביה ויטין לזווגם ב' (ב) זיווגים זיווג פתחון דנה"י ותג"ת הוא הוי"ה אה"ה וזיווג פלין דחב"ד דתג"ת הוא אה"ה הוי"ה ולהמשך מהם שפע לפרטופי נה"י ותג"ת דתג"ת וגם לפרטופי חב"ד דתג"ת

הנהגות וביאורים (ה) טרם יצא ט"ל : (ג) טרם ק"ט ט"ל : (ג) טרם קמ"ח ט"ל : (ד) טרם דנ"ה ט"ל ד"ס וכו' :

שם שהוא דף ט' עמ' א' יש טעות סופר בשורה ז', ותיבת אמנם שבשורה ז' קאי על מה שהקשה בשורה ה' ד"ה אבל צריך עיון, וכל מה שנכתב בשורה ז' קודם תיבת אמנם הכל נמחק, [א"ה וכבר בספרי הע"ח החדשים תיקנו הלשון בתוך הספר]. ועיין תו"ח דף קל"ט עמ' ב' שלכאורה שסוד הבקיעה נעשה עכשיו כפי פירושו, ודו"ק. ועיין בהקדמת באהבה שלכאורה לפי פירושו אינו מתיישב הלשון.

ד"ה ויורדים אבא ואמא עילאין ומתלבשין בישפוטת הראשונים וכו'. עיין מה שכתבתי במזכיר שלום במערכת הז' אות ד'.

ד"ה ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות בכתר שלהם ובחב"ד שלהם ובז"ת שלהם [ומסודר יחוד נ"ר איהיהוה"ה] זיווג פנימי רוחא ברוחא דאו"א אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא דאו"א. כן היא הגירסא בספרים ישנים ומה שכתב אחר הזיווג החיצון וכו' לפק"ד הנעשה במלת שמע. וראיתי סידור אחד שעל יחוד נ"ר כתוב עליו: "כלים דאחור דפנים זיווג חיצון גופא בגופא". ועל יחוד הוי"ה אהי"ה כתב: "זיווג פנימי רוחא ברוחא". ולפק"ד כיון שרוב הסידורים כן הגירסא בספרים הישנים אין לזוז ממנה בלא ראייה מבוררת, ואע"ג שכמעט לפי גירסא שלפנינו ולפי פירושו שפירש על מלות אחר הזיווג החיצון דגופא וכו', מילות אלו הם שלא לצורך, מ"מ מכח דקדוק אין למחוק רוב הספרים ובפרט שאפשר לידחק בה ולומר שהוא בא לאשמועינן בעלמא שאין

שהזווג הוא צפנימיות כנזכר למעלה וזנה"י דעתיק וא"א כתב שהם נשמה כנזכר למעלה, די לנו זמה שגילה הרב ז"ל.

ובמה שהקדים הוי"ה לאהי"ה זהתעוררות מ"ד ומ"ן, עיין צשה"כ ענין כוונת ק"ש דרוש ו' דף כ"ד עמוד ג' צד"ה ועמה, ועיין צשה"כ דרוש ה' דף כ"צ עמוד א' צד"ה עוד פירוש כוונת שמע, וז"ל: "וכל זה תעלה על ידי שם הוי"ה דס"ג למ"ן, ואז תחבר ותשלב שתי שמות של הוי"ה ואהי"ה" וכו' עכ"ל. והגם שכבר היה השלוב של או"א גופא בגופא ורוחא ברוחא ואפילו הכי כתב הרב ז"ל עוד בהעלת המ"ן שלוב הוי"ה ואהי"ה, לענ"ד אפשר לומר שעקירת הטיפה של המ"ד והמ"ן של המוחין הוא מן החילוניות וכדמפרש ואזיל הרב ז"ל צשה"כ שם דרוש ה' צד"ה הנזכר למעלה שם בסמוך וז"ל: "ואח"כ תכוין להוריד מן הזווג הזה מוחין אל הז"א והם ארבע פעמים יה"ו", עכ"ל.

ד"ה גם יכוין שעל ידי ריבוי האור נסדק היסוד דעתיק וכו'. עיין נה"ש דף מ"ד עמ' א' [בנד"מ דף כ"ז ע"ב] והוא מע"ח שער ז"א פרק ב' יעוין שם, ועיין שם שכתב שכל זיווג שהוא להמשכת מוחין מוכרח להיות כן ואכמ"ל. ומה שכתב כוונת הנסדק בכאן, לפק"ד אין הכוונה עכשיו נסדק, שהרי מרהיטות לשון רבינו ז"ל משמע שקודם לכן נסדק, אלא כיון שבא זמן לכוון בזיווג או"א ועיקר שנסדק היסוד הוא לצורך או"א שיהיו פרצוף אחד, הזכיר אותה בכאן, ועיין בהגהת רבינו על ע"ח שער ז"א פרק ב' שכן היא עיקר הסכמתו. ודע [שבהגהת הרש"ש הנזכרת] שבנה"ש

לכווין בזווג הפנימי עד שיכווין בחיצון. ואע"ג שגם הגירסא של ספרים הישנים אפשר לפרשה כן, מ"מ אין רהיטות הלשון משמע לפי שמצויר יחוד נ"ר קודם תיבת אחר הזיווג החיצון וכו'.

ואח"כ מצאתי בסידורים אחרים שמסדרים יחוד נ"ר קודם, ואח"כ יחוד אהי"ה הוי"ה, וכנראה כמו סידור רבני ארם צובא, וכן מצאתי עוד סידורים שמסודרים כן, ולפק"ד מוכרח לומר כן שאם כפי רהיטות הגירסא שהוא אהי"ה הוי"ה הוא לזיווג יחוד נ"ר עצמו למה לעשות בכללות ובפרטות, ועוד יש להקשות, וגם כל הסידורים יש לפרש אותם בכוונה זאת בלא דוחק כלל כאשר יראה הרואה. ומה שסידרו אהי"ה הוי"ה קודם הוא **לרוב קלות השייכים**, ודו"ק. וכפי זה למדתי שגם בשמע שסידר הוי"ה אהי"ה ויחוד נ"ר הכוונה יחוד נשיקין רוחא ברוחא ויחוד גופא, **ולא** תקשה דשם הקדים הוי"ה אהי"ה וכו' וכאן מאחרו, שיש בסוד הנשיקין שניים יחוד אחד קודם הזיווג והשני אחר הזיווג. וכל זה בפילפולה כל זמן שלא קיבלתי וה' יאיר עינינו בתורתו. גם בסידור אחר מצאתי שזה הכוונה כתובה בחצי לבנה על צד אחר וכנראה שרוצה להסיר אותה, או כמו שכתב שזה מיירי בפנימיות דחיצוניות ובפנימיות, לכן כתב אותה על צד אחד ובחצי לבנה.

דף ל"ז עמוד ב'

ד"ה גם יכוין לעורר מ"ד דאבא על ידי

חיה ש"ו ועל ידי שם ע"ב וכו'. ראיתי כתב יד הגהה לאחד קדוש ששירטט וכתב: "כוונה זו בערבית ועיין שער היחודים", ע"כ. ולפק"ד אין ראייה משער היחודים ואדרבה משער היחודים משמע להיפך, שהרי בשער היחודים כתב שבערבית יש לכוין כוונה זו בה' אלהינו יעוין שם, ואם כן רבינו שכתב כוונה זו באחד לא קאי על ערבית. ודע שבסידור ישן סדורה כוונה זו גם בעמידה בתיבת באהבה, ובעזה"ו שם יבואר. וא"ת ומהיכן הוציא רבינו כוונה זו, עיין לעיל מעבר לדף מה שכתבתי בד"ה ויכוין לעורר מ"ד ומ"ן וכו'. **ודע** ביחוד זה יש שתי נוסחאות, והוא אחר חיבור הוי"ה אהי"ה יש ספרים שכתוב "ומזדווגים בבחינת כלים חיצוניות דפנימיות שלהם", ולכאורה גירסא השניה עיקר שלפי גירסא הראשונה היה צריך לסדר שילוב אהי"ה הוי"ה ושילוב הוי"ה אהי"ה, ודו"ק.

ד"ה ואז נמשכים ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו וכו'. עיין בהגהות רבינו על ע"ח שער כ"ו שער הצלם פרק ב', ועיין ת"ח דף קס"א סוף עמוד א', ועיין הגהת רבינו על שער המוחין פרק ט' אשר לא עלתה על מכבש הדפוס והועתקה בראש ע"ח שלי, [א"ה וכבר הודפסה בספרי הע"ח החדשים בפרק ט' משער כ' דף ק' ע"ב אות א']. ועיין בשער הכללים תחילת פרק י', ובשער כ"ה שער דרושי הצלם דרוש א'. ד"ה ויכוין להמשיך מיסוד דאבא וכו' שם ע"ב וכו'. עיין ע"ח שער המ"ד